Universitäts- und Landesbibliothek Bonn

Liber superiorum seu Historia monastica auctore Thoma, episcopo Margensi

Thomas <Margensis>

Parisiis, Lipsiae, 1901

Abschnitt

urn:nbn:de:hbz:5:1-76486

Visual Library

كَبْعَا مِحْمَا دِنْدَكْ.

(1) (سه حبْحَبْ دِجْنَا مِحْمَا هُ بْجَا دِهْوَهْ هُهْدَ دِهْدَا هُهْوَهْ دِكْ هُهْوَهْ بْعَبْدَا: بْعَبْ دِهْدِكْ دِكْ مِحْدَكْتَهْ مِحْمَا .N. E) (2) بْعَبْ .Bd

ויקבר אברהם בקבורה: אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי: ואלה תולדות ישמעאל[1] בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם: ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לפי תולדותם בכור ישמעאל נבית ואחריו קדר ואדבאל ומבשם: ומשמע ודומה ומשא: חדד ותימא יטור נפיש וקדמה: אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם ובטירותם שנים עשר נשיאים לשבטיהם: ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו: וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים בבואך אשורה נגד כל אחיו נפל: ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק: ויצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה היא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו: ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה: ויאמר יהוה לה שני גוים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר: ויהי ימיה ללדת והנה תומם בבטנה: ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו: ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדתם אותם: ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים: ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב: ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף: ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום: ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי: ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה: ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב:

(1) Bd. ישמעאל (2) (N. E. ואלה) (3) Br. Bd BC. ויתרוצצו

17*

ةُّحةُّ ةُّحةُّ: ةُّحةُّ ةُّحةُّ ةُّحةُّ ةُّحةُّ ةُّحةُّ. ةُّحةُّ ةُّحةُّ ةُّحةُّ ةُّحةُّ ةُّحةُّ

يشوع يعلن موته. بكى يوحنا يعقوب ويوحنا
عند معرفتهما حزن معلمهما: وعزاهما بشفقة.

ولما بلغ يسوع الى بيت عنيا الى بيت سمعان
الابرص: جاء اليه امرأة بقارورة طيب ناردين
خالص: فكسرت القارورة وصبت الطيب على
رأسه[1]. فكان بعض التلاميذ يتذمرون فيما
بينهم: ويقولون لماذا كان هذا الاسراف في
الطيب. فقد كان يمكن بيعه بأكثر من ثلثمائة
دينار ويعطى للمساكين. فانتهرها يسوع: وقال
لهم اتركوها لماذا تحزنونها. فقد عملت بي عملا
حسنا. لان المساكين معكم في كل حين: وانتم
تقدرون ان تعملوا لهم خيرا متى شئتم. وانا
لست معكم في كل حين. فالذي قدرت عليه
عملته. وقد سبقت فطيبت جسدي للدفن.
الحق اقول لكم: ان حيثما يكرز بهذا الانجيل
في كل العالم يذكر ما عملته هذه المرأة: تذكارا
لها. وجلس يهوذا الاسخريوطي احد التلاميذ
الاثني عشر: فمضى الى رؤساء الكهنة ليسلمه
اليهم. فلما سمعوا فرحوا: ووعدوه ان يعطوه
فضة. فكان يطلب كيف يجد فرصة ليسلمه.

(1) Sic (N. E. ؟ميه)

زَنَّة دَمْدِيَةَ دَفْعَة دَفْعَة دَفْعَة دَفْعَة دَفْعَة

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃ וְהָאָרֶץ
הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ (1)וְחֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים
מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמָּיִם׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר
וַיְהִי אוֹר׃ וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב וַיַּבְדֵּל
אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים
לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר
יוֹם אֶחָד׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם
וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הָרָקִיעַ
וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם
אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי כֵן׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ
שָׁמָיִם וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה
הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי כֵן׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה
הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב׃ וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ
דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה פְרִי אֲשֶׁר
זַרְעוֹ בּוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב׃ וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי
בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ

---

(1) Deest in Br. (2) בְּתְהוֹמֹתֵיהֶם Bd. (3) שְׁנֵיהֶם Bd. (4) מִתְּחַת Bd. (5) בְּתְהוֹמֹתֵיהֶם; וְכֵן בְּכָל Bd.

دِيَّةَ دِيَّةَ دِيَّةَ دِيَّةَ دِيَّةَ

كتاب ج. كتاب الملاحة. باب ١: في ذكر ما يجب على الملاح في سفره وما يحتاج اليه من الآلات والعدد وغير ذلك من الحكم.

ينبغي للملاح ان يكون عارفا بالبحر وبالرياح وبالكواكب وبالمنازل وبالمطالع وبالمغارب: وبالقطب وبالفرقدين وبالجدي وبالثريا وبالدب الاكبر وبالدب الاصغر وبالجوزاء وبالشعرى وبالسهيل وبالعيوق وبالنسر الواقع وبالنسر الطائر وبالعقرب وبالاكليل وبالسماك الرامح وبالسماك الاعزل وبالعواء وبالسرطان وبالاسد وبالسنبلة وبالميزان وبالزبانى وبالاكليل الجنوبي وبالقوس وبالرامي وبالجدي وبالدلو وبالحوت وبالفرغين وبالحمل وبالثور وبالدبران وبالهقعة وبالهنعة وبالذراع وبالنثرة وبالجبهة وبالزبرة وبالصرفة وبالعواء وبالغفر وبالزبانى وبالاكليل الشمالي وبالحية وبالحية الوسطى وبالحية الذنبية وبالحية الرأسية وبالحية الجنوبية وبالحية الشمالية وبالحية الغربية وبالحية الشرقية وبالحية الجنوبية الغربية وبالحية الجنوبية الشرقية وبالحية الشمالية الغربية وبالحية الشمالية الشرقية وبالحية الوسطى الغربية وبالحية الوسطى الشرقية وبالحية الذنبية الغربية وبالحية الذنبية الشرقية وبالحية الرأسية الغربية وبالحية الرأسية الشرقية وبالحية الجنوبية الوسطى وبالحية الشمالية الوسطى وبالحية الجنوبية الذنبية وبالحية الشمالية الذنبية وبالحية الجنوبية الرأسية وبالحية الشمالية الرأسية وبالحية الوسطى الذنبية وبالحية الوسطى الرأسية وبالحية الذنبية الرأسية وبالحية الرأسية الذنبية وبالحية الوسطى الوسطى وبالحية الذنبية الذنبية وبالحية الرأسية الرأسية وبالحية الوسطى الذنبية الرأسية وبالحية الذنبية الوسطى الرأسية وبالحية الرأسية الوسطى الذنبية وبالحية الوسطى الرأسية الذنبية وبالحية الذنبية الرأسية الوسطى وبالحية الرأسية الذنبية الوسطى وبالحية الوسطى الذنبية الرأسية وبالحية الذنبية الوسطى الرأسية وبالحية الرأسية الوسطى الذنبية وبالحية الوسطى الرأسية الذنبية وبالحية الذنبية الرأسية الوسطى وبالحية الرأسية الذنبية الوسطى وبالحية الوسطى الذنبية الرأسية وبالحية الذنبية الوسطى الرأسية وبالحية الرأسية الوسطى الذنبية وبالحية الوسطى الرأسية الذنبية وبالحية الذنبية الرأسية الوسطى وبالحية الرأسية الذنبية الوسطى وبالحية الوسطى الذنبية الرأسية وبالحية الذنبية الوسطى الرأسية وبالحية الرأسية الوسطى الذنبية وبالحية الوسطى الرأسية الذنبية وبالحية الذنبية الرأسية الوسطى وبالحية الرأسية الذنبية الوسطى

(١) Bd. تحوجه :

ܐܠܐ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܒܐ ܕܒܪ ܐܒܐ ܕܒܪ ܐܒܐ[1]: ܐܦ ܗܟ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܒܐ ܕܒܪ ܐܒܐ ܕܒܪ ܐܒܐ ܕ

ڤ: ڤ ڤ ڤ

وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ: وَإِنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ: تَوْبَةً مِنَ اللهِ. وَكَانَ اللهُ عَلِيمًا حَكِيمًا: وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا: وَغَضِبَ اللهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا: وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا خَطَأً فَعَلَيْهِ دِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ: إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا. فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ: فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ. وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ: فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ: فَمَ

دڠ مدمڠمڠ[1] ڤمڠ ڤڽ سم ڤڽمدم ڤڠ مدمڠمڠ.
ڤمڽ ڤڤڽ مڽ ڤڽ ڤمڽ ڤڠ ڤڽمڠ ڤڽ ڤڽ ڤڽ

ܒܬܪ ܕܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܬ ܐܠܐ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܐ

בחרב ויהרגו[1] : ויבא הוא בעצמו ויהרגם : ויבזו
כליהם : ויעשו[2] משכב[3] : ויעשו מדורות בתוכם :
ויבקע : ויעלה עשן : ויבא אחר ויכבה את האש :
ויבזו את הכלים : ויבא אחר ויטלם מהם : ויבא
אחר ויתן בהם את האש : ויבקע : ויעלה עשן :
ויבא אחר ויכבה את האש : ויבזו את הכלים :
ויבא אחר ויטלם מהם : ויבא אחר ויתן בהם את
האש : ויבקע : ויעלה עשן : ויבא אחר ויכבה
את האש : ויבזו את הכלים : ויבא אחר ויטלם
מהם : ויבא אחר ויתן בהם את האש : ויבקע :
ויעלה עשן : ויבא אחר ויכבה את האש : ויבזו
את הכלים : ויבא אחר ויטלם מהם : ויבא אחר
ויתן בהם את האש : ויבקע : ויעלה עשן : ויבא
אחר ויכבה את האש : ויבזו את הכלים : ויבא
אחר ויטלם מהם : ויבא אחר ויתן בהם את האש

لحذّة دبّة هلّة. وحوّحة[1]: ووحوّحة: ووحوّحة: وحوّحة: وحوّحة: و

ﺩﺍﻝ ﺩﺍﻝ ﺩﺍﻝ

ܟ̈ܬ̈ܐ: ܚܙ̈ܐ ܒ̈ܐ ܕ̈ܡ̈ܐ. ܒ̈ܕ̈ܒ̈ܕ̈ܡ̈ : ܕ̈ܡ̈ܬ̈ܐ ܕ̈ܒ̈ܬ̈ܐ ܒ̈ܐ ܕ̈ܡ̈ : ܒ̈ܐ ܕ̈ܡ̈ : ܒ̈ܐ ܕ̈ܡ̈ :

ڕۆژی[3]: ئەو ڕۆژە ئەوە: ڕۆژی ئەنجامدانی ئەو شتانەی کە
(ئێستا) لێرە باسی دەکرێن: ئەمەش ئەوەیە کە ئەو ڕۆژە
ئەنجامدانی ئەو کارانەیە کە ئەو ڕۆژە باسی دەکرێن.
ئەو ڕۆژە ئەوە: ڕۆژی ئەنجامدانی کارێکی گەورە: ئەو
ڕۆژە ئەوە: ڕۆژی ئەنجامدانی کارێکی گەورە بۆ ئەو
ئەنجامدانی ئەو کارانەی کە ئەو ڕۆژە باسی دەکرێن.
ئەو ڕۆژە ئەوە: ڕۆژی ئەنجامدانی کارێکی گەورە بۆ
ئەنجامدانی ئەو کارانەی کە ئەو ڕۆژە باسی دەکرێن.
ئەو ڕۆژە ئەوە: ڕۆژی ئەنجامدانی کارێکی گەورە بۆ
ئەنجامدانی ئەو کارانەی کە ئەو ڕۆژە باسی دەکرێن.
ئەو ڕۆژە ئەوە: ڕۆژی ئەنجامدانی کارێکی گەورە بۆ
ئەنجامدانی ئەو کارانەی کە ئەو ڕۆژە باسی دەکرێن.
ئەو ڕۆژە ئەوە: ڕۆژی ئەنجامدانی کارێکی گەورە بۆ
ئەنجامدانی ئەو کارانەی کە ئەو ڕۆژە باسی دەکرێن.
ئەو ڕۆژە ئەوە: ڕۆژی ئەنجامدانی کارێکی گەورە بۆ
ئەنجامدانی ئەو کارانەی کە ئەو ڕۆژە باسی دەکرێن.
ئەو ڕۆژە ئەوە: ڕۆژی ئەنجامدانی کارێکی گەورە بۆ
ئەنجامدانی ئەو کارانەی کە ئەو ڕۆژە باسی دەکرێن.

(1) Bd. ئەنجامدان (2) V. کەسێک (3) V. ئەو ڕۆژە
16*

دِيَّةَ دِيَّةَ دِيَّةَ دِيَّةَ دِيَّةَ

سَكِبَ مَحْمَدَهُ. وَهَذَا هُوَ الَّذِي: يَدَّعِي كَرَ يَحْيَا: مَنْ فَكَّرَ مِنْ هُوَ مَنْ سَمِعَ مَنْ يَحْيَا وَيَعِيشُ[1] مَعَهُ مَنْ هُوَ: مَحْمَدَهُ وَيَعِيشُ مِنْ هُوَ مَعَهُ. فَمَنْ هُوَ[2] وَيَسْمَعُ مِنْ هُوَ مَعَهُ: يَحْيَا وَيَعِيشُ مَعَهُ مَنْ هُوَ: سَكِبَ مَعَهُ مَنْ هُوَ مَعَهُ: كَمَا: مَنْ هُوَ سَمِعَ مَنْ هُوَ كَمَا مَنْ هُوَ: وَيَسْمَعُ مَنْ هُوَ مَعَهُ. وَإِذَا هُوَ مَعَهُ مَنْ هُوَ: يَحْيَا وَيَعِيشُ مَعَهُ كَمَا: مَنْ هُوَ مَعَهُ: وَيَسْمَعُ مَنْ هُوَ مَعَهُ: مَنْ هُوَ مَعَهُ مَنْ هُوَ مَعَهُ.

مَنْ هُوَ مَعَهُ: وَيَسْمَعُ مَنْ هُوَ مَعَهُ: مَنْ هُوَ مَعَهُ مَنْ هُوَ مَعَهُ (كَمَا[3]؟) مَنْ هُوَ مَعَهُ: مَنْ هُوَ مَعَهُ مَنْ هُوَ مَعَهُ: مَنْ هُوَ مَعَهُ. مَنْ هُوَ مَعَهُ مَنْ هُوَ مَعَهُ: مَنْ هُوَ مَعَهُ. مَنْ هُوَ مَعَهُ. مَنْ هُوَ مَعَهُ: مَنْ هُوَ مَعَهُ: مَنْ هُوَ مَعَهُ:

ܕܒܪ ܒܝ ܐܢ ܡܢܐ ܕܝܢܐ: ܕܡܟܝܪ ܕܒܝܬ: ܕܒܝ ܐܢ ܡܢ ܒܝ ܕܒܪ ܒܝ ܕܝܢ. ܐܢ ܒܝ ܡܢ ܕܒܪ ܒܝ ܕܝܢ

ولكن ليس كل واحد يعرف الطريق. وكل من يعرف الطريق لا يسلكه. وكل من يسلكه لا يعرف الطريق. وكل من يعرف الطريق ويسلكه لا يعرف الطريق. وكل من يعرف الطريق ويسلكه ويعرف الطريق لا يعرف الطريق. وكل من يعرف الطريق ويسلكه ويعرف الطريق ويعرف الطريق لا يعرف الطريق. وكل من يعرف الطريق ويسلكه ويعرف الطريق ويعرف الطريق ويعرف الطريق لا يعرف الطريق. وكل من يعرف الطريق ويسلكه ويعرف الطريق ويعرف الطريق ويعرف الطريق ويعرف الطريق لا يعرف الطريق. وكل من يعرف الطريق ويسلكه ويعرف الطريق ويعرف الطريق ويعرف الطريق ويعرف الطريق ويعرف الطريق لا يعرف الطريق. وكل من يعرف الطريق ويسلكه ويعرف الطريق ويعرف الطريق ويعرف الطريق ويعرف الطريق ويعرف الطريق ويعرف الطريق لا يعرف الطريق. وكل من يعرف الطريق ويسلكه ويعرف الطريق ويعرف الطريق ويعرف الطريق ويعرف الطريق ويعرف الطريق ويعرف الطريق ويعرف الطريق لا يعرف الطريق. وكل من يعرف الطريق ويسلكه ويعرف الطريق ويعرف الطريق ويعرف الطريق ويعرف الطريق ويعرف الطريق ويعرف الطريق ويعرف الطريق ويعرف الطريق لا يعرف الطريق. وكل من يعرف الطريق ويسلكه ويعرف الطريق ويعرف الطريق ويعرف الطريق ويعرف الطريق ويعرف الطريق ويعرف الطريق ويعرف الطريق ويعرف الطريق ويعرف الطريق لا يعرف الطريق. وكل من يعرف الطريق ويسلكه ويعرف الطريق

مِ كَوْكِرْ[1] مَحْمَ. مِحْكَ دِي دِحْدَ مَحْمَ مِكْمَ: دِحْدَ مَحْمَ كَمِحْدَ مَحْمَ: دِكَ مِ مَحْمَ دِكَ مَحْمَ: كَمِحْدَ مَحْمَ دِحْدَ: دِي مِكْمَ دِحْدَ: كَمِحْدَ مَحْمَ: دِكَ دِحْدَ مَحْمَ: دِحْدَ مَحْمَ دِحْد

... ...

ܕܒܝܬ ܡܕܪܫܐ ܕܡܕܒܪܢ: ܐܠܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܕܒܪܢ ܐܚܪܢ ܕܡܕܒܪ

ﻫﺠﻪ .ﻣﻨﻤﻮﻫﻨﻬﻠﻬﻪ ﻟﻮﻫﻨﻴﻨﻪ ﻣﻪ[1] ﻧﻴﻪ: ﻣﻬﻠﻪ ﺩﻬﻨﻪ ﻫﻨﻬﻪ ﻫﻮﻨﻪ
:ﻣﻬﻮﻬﻪ ﻫﻨﻨﻪ ﻫﻮﻨﻪ[2] ﻫﻪﻪ: ﻫﻮﻨﻨﻨﻴﻨﻪ ﻟﻨﻴﻨﻪ ﻣﻠﻪ
ﻫﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻪ ﻫﻨﻨﻪ .ﻣﻨﻮﻫﻨﻨﻪ ﻫﻨﻨﻪ ﻣﻬﻠﻬﻪ ﻣﻠﻪ[3].
ﻫﻨﻨﻪ: ﻫﻨﻬﻪ ﻣﻨﻨﻪ ﻫﻨﻨﻪ: ﻫﻨﻨﻪ ﻣﻬﻠﻬﻨﻨﻪ ﻫﻨﻨﻪ
ﻫﻨﻨﻪ: ﻫﻠ ﻫﻨﻨﻪ ﻫﻨﻨﻪ ﻫﻨﻨﻪ؟ ﻫﻠﻪ ﻫﻨﻨﻪ ﻫﻨﻨﻪ
ﻫﻨﻨﻪ: ﻫﻠ ﻫﻨﻨﻪ ﻫﻨﻨﻪ. ﻫﻨﻨﻪ ﻫﻨﻨﻪ: ﻫﻨﻨﻪ ﻫﻨﻨﻪ
ﻫﻨﻨﻪ: ﻫﻠ ﻫﻨﻨﻪ ﻫﻨﻨﻪ ﻫﻨﻨﻪ؟ ﻫﻨﻨﻪ ﻫﻨﻨﻪ ﻫﻨﻨﻪ
ﻫﻠ ﻫﻨﻨﻪ: ﻫﻨﻨﻪ ﻫﻨﻨﻪ ﻫﻨﻨﻪ. ﻫﻨﻨﻪ ﻫﻨﻨﻪ ﻫﻨﻨﻪ
ﻫﻨﻨﻪ: ﻫﻨﻨﻪ ﻫﻨﻨﻪ ﻫﻨﻨﻪ ﻫﻨﻨﻪ ﻫﻨﻨﻪ ﻫﻨﻨﻪ ﻫﻨﻨﻪ
ﻫﻨﻨﻪ

ܒܫܡܝܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܫܘܒܚܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ ܕܒܪ ܐܢܫ ܐܦ ܗܟܢ ܐܝܬ ܒܗ ܫܘܒܚܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ[1]. ܘܒܟܠ ܫܒܚܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܫܘܒܚܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ ܕܒܪ ܐܢܫ ܐܦ ܗܟܢ ܐܝܬ ܒܗ ܫܘ

ﻣﺒﺪﻳﻪ. ﻫﺎﻛﻨﺎﻛﻪ ﺑﻴﺘﺎ ﺑﻴﺘﺎ ﻣﺎﻳﺠﺎﻳﺪﺍ ﺑﺮﺍ ﻛﺎ ﺩﺍ ﻫﻪ: ﻫﻪﺭ ﺑﺮﺍ ﺩﺳﺎ ﺩﺍﻣﺪﻳ ﺑﺮﺍ ﻫﻪﺭ: ﺩﻛﻪ ﺩﺍﻣﺪﻳ ﻫﺎﻣﺪﺍ ﺑﺮﺍ ﻫﻪﺭ. ﻫﺪﺟﺪﻳﺪﺍ ﺩﺳﺎ ﺑﺮﺍ ﻫﻪﺭ: ﺩﺍﻣﺪﻳ ﻫﺎﻣﺪﺍ ﺑﺮﺍ ﻫﻪﺭ:

ܒܝܬ ܒܝܬ ܒܝܬ

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ: וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמָּיִם: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר: וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ בּוֹ עַל הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן: וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ בּוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב: וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי: יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים: וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת הַמָּאוֹר הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֶת הַכּוֹכָבִים: וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ: וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב: וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי: יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב: וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ: וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי כֵן: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם: וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת כָּל עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וְאֶת כָּל הָעֵץ אֲשֶׁר בּוֹ פְרִי עֵץ זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה: וּלְכָל חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל רוֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת כָּל יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה וַיְהִי כֵן: וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי: וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת: אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבָּרְאָם בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וְכֹל שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָּאָרֶץ וְכָל עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָרֶץ וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה: וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה: וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עָפָר מִן הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה: וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גַּן בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם וַיָּשֶׂם שָׁם אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר: וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה וְטוֹב לְמַאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע: וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים: שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֵת כָּל אֶרֶץ הַחֲוִילָה אֲשֶׁר שָׁם הַזָּהָב: וְזְהַב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב שָׁם הַבְּדֹלַח וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם: וְשֵׁם הַנָּהָר הַשֵּׁנִי גִּיחוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֵת כָּל אֶרֶץ כּוּשׁ: וְשֵׁם הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדֶּקֶל הַהֹלֵךְ קִדְמַת אַשּׁוּר וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא פְּרָת: וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַיַּנִּחֵהוּ בְּגַן עֵדֶן לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ: וַיְצַו יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָדָם לֵאמֹר מִכֹּל עֵץ הַגָּן אָכֹל תֹּאכֵל: וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ: וַיִּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל עוֹף הַשָּׁמָיִם וַיָּבֵא אֶל הָאָדָם לִרְאוֹת מַה יִּקְרָא לוֹ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ: וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת לְכָל הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ: וַיַּפֵּל יְהוָה אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה עַל הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחַת מִצַּלְעֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה: וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הַצֵּלָע אֲשֶׁר לָקַח מִן הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִאֶהָ אֶל הָאָדָם: וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם עֶצֶם מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לֻקְחָה זֹּאת: עַל כֵּן יַעֲזָב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד: וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִּים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבֹּשָׁשׁוּ: וְהַנָּחָשׁ הָיָה עָרוּם מִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל הָאִשָּׁה אַף כִּי אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכֹּל עֵץ הַגָּן: וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל הַנָּחָשׁ מִפְּרִי עֵץ הַגָּן נֹאכֵל: וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַגָּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְּעוּ בּוֹ פֶּן תְּמֻתוּן: וַיֹּאמֶר הַנָּחָשׁ אֶל הָאִשָּׁה לֹא מוֹת תְּמֻתוּן: כִּי יֹדֵעַ אֱלֹהִים כִּי בְּיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ וְנִפְקְחוּ עֵינֵיכֶם וִהְיִיתֶם כֵּאלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע: וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל וְכִי תַאֲוָה הוּא לָעֵינַיִם וְנֶחְמָד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל וַתִּקַּח מִפִּרְיוֹ וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם לְאִישָׁהּ עִמָּהּ וַיֹּאכַל: וַתִּפָּקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי עֵירֻמִּם הֵם וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵה תְאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת: וַיִּשְׁמְעוּ אֶת קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים מִתְהַלֵּךְ בַּגָּן לְרוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגָּן: וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל הָאָדָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַיֶּכָּה: וַיֹּאמֶר אֶת קֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בַגָּן וָאִירָא כִּי עֵירֹם אָנֹכִי וָאֵחָבֵא: וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עֵירֹם אָתָּה הֲמִן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְבִלְתִּי אֲכָל מִמֶּנּוּ אָכָלְתָּ: וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הִוא נָתְנָה לִי מִן הָעֵץ וָאֹכֵל: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לָאִשָּׁה מַה זֹּאת עָשִׂית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַנָּחָשׁ הִשִּׁיאַנִי וָאֹכֵל: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל הַנָּחָשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹּאת אָרוּר אַתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה וּמִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה עַל גְּחֹנְךָ תֵלֵךְ וְעָפָר תֹּאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְאֵיבָה אָשִׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זַרְעֲךָ וּבֵין זַרְעָהּ הוּא יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ עָקֵב: אֶל הָאִשָּׁה אָמַר הַרְבָּה אַרְבֶּה עִצְּבוֹנֵךְ וְהֵרֹנֵךְ בְּעֶצֶב תֵּלְדִי בָנִים וְאֶל אִישֵׁךְ תְּשׁוּקָתֵךְ וְהוּא יִמְשָׁל בָּךְ: וּלְאָדָם אָמַר כִּי שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתֶּךָ וַתֹּאכַל מִן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אָרוּרָה הָאֲדָמָה בַּעֲבוּרֶךָ בְּעִצָּבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְקוֹץ וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה: בְּזֵעַת אַפֶּיךָ תֹּאכַל לֶחֶם עַד שׁוּבְךָ אֶל הָאֲדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לֻקָּחְתָּ כִּי עָפָר אַתָּה וְאֶל עָפָר תָּשׁוּב: וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הִוא הָיְתָה אֵם כָּל חָי: וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כָּתְנוֹת עוֹר וַיַּלְבִּשֵׁם: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאַחַד מִמֶּנּוּ לָדַעַת טוֹב וָרָע וְעַתָּה פֶּן יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וָחַי לְעֹלָם: וַיְשַׁלְּחֵהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִגַּן עֵדֶן לַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר לֻקַּח מִשָּׁם: וַיְגָרֶשׁ אֶת הָאָדָם וַיַּשְׁכֵּן מִקֶּדֶם לְגַן עֵדֶן אֶת הַכְּרֻבִים וְאֵת לַהַט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת לִשְׁמֹר אֶת דֶּרֶךְ עֵץ הַחַיִּים: וְהָאָדָם יָדַע אֶת חַוָּה אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת קַיִן וַתֹּאמֶר קָנִיתִי אִישׁ אֶת יְהוָה: וַתֹּסֶף לָלֶדֶת אֶת אָחִיו אֶת הֶבֶל וַיְהִי הֶבֶל רֹעֵה צֹאן וְקַיִן הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה: וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרִי הָאֲדָמָה מִנְחָה לַיהוָה: וְהֶבֶל הֵבִיא גַם הוּא מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ וּמֵחֶלְבֵהֶן וַיַּשַׁע יְהוָה אֶל הֶבֶל וְאֶל מִנְחָתוֹ: וְאֶל קַיִן וְאֶל מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה וַיִּחַר לְקַיִן מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָנָיו: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל קַיִן לָמָּה חָרָה לָךְ וְלָמָּה נָפְלוּ פָנֶיךָ: הֲלוֹא אִם תֵּיטִיב שְׂאֵת וְאִם לֹא תֵיטִיב לַפֶּתַח חַטָּאת רֹבֵץ וְאֵלֶיךָ תְּשׁוּקָתוֹ וְאַתָּה תִּמְשָׁל בּוֹ: וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל הֶבֶל אָחִיו וַיְהִי בִּהְיוֹתָם בַּשָּׂדֶה וַיָּקָם קַיִן אֶל הֶבֶל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל קַיִן אֵי הֶבֶל אָחִיךָ וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי הֲשֹׁמֵר אָחִי אָנֹכִי: וַיֹּאמֶר מַה עָשִׂיתָ קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן הָאֲדָמָה: וְעַתָּה אָרוּר אָתָּה מִן הָאֲדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת פִּיהָ לָקַחַת אֶת דְּמֵי אָחִיךָ מִיָּדֶךָ: כִּי תַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה לֹא תֹסֶף תֵּת כֹּחָהּ לָךְ נָע וָנָד תִּהְיֶה בָּאָרֶץ: וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל יְהוָה גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשׂוֹא: הֵן גֵּרַשְׁתָּ אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפָּנֶיךָ אֶסָּתֵר וְהָיִיתִי נָע וָנָד בָּאָרֶץ וְהָיָה כָּל מֹצְאִי יַהַרְגֵנִי: וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה לָכֵן כָּל הֹרֵג קַיִן שִׁבְעָתַיִם יֻקָּם וַיָּשֶׂם יְהוָה לְקַיִן אוֹת לְבִלְתִּי הַכּוֹת אֹתוֹ כָּל מֹצְאוֹ: וַיֵּצֵא קַיִן מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ נוֹד קִדְמַת עֵדֶן: וַיֵּדַע קַיִן אֶת אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת חֲנוֹךְ וַיְהִי בֹּנֶה עִיר וַיִּקְרָא שֵׁם הָעִיר כְּשֵׁם בְּנוֹ חֲנוֹךְ: וַיִּוָּלֶד לַחֲנוֹךְ אֶת עִירָד וְעִירָד יָלַד אֶת מְחוּיָאֵל וּמְחוּיָאֵל יָלַד אֶת מְתוּשָׁאֵל וּמְתוּשָׁאֵל יָלַד אֶת לָמֶךְ: וַיִּקַּח לוֹ לֶמֶךְ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם הָאַחַת עָדָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית צִלָּה: וַתֵּלֶד עָדָה אֶת יָבָל הוּא הָיָה אֲבִי יוֹשֵׁב אֹהֶל וּמִקְנֶה: וְשֵׁם אָחִיו יוּבָל הוּא הָיָה אֲבִי כָּל תֹּפֵשׂ כִּנּוֹר וְעוּגָב: וְצִלָּה גַּם הִוא יָלְדָה אֶת תּוּבַל קַיִן לֹטֵשׁ כָּל חֹרֵשׁ נְחֹשֶׁת וּבַרְזֶל וַאֲחוֹת תּוּבַל קַיִן נַעֲמָה: וַיֹּאמֶר לֶמֶךְ לְנָשָׁיו עָדָה וְצִלָּה שְׁמַעַן קוֹלִי נְשֵׁי לֶמֶךְ הַאְזֵנָּה אִמְרָתִי כִּי אִישׁ הָרַגְתִּי לְפִצְעִי וְיֶלֶד לְחַבֻּרָתִי: כִּי שִׁבְעָתַיִם יֻקַּם קָיִן וְלֶמֶךְ שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה: וַיֵּדַע אָדָם עוֹד אֶת אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת כִּי שָׁת לִי אֱלֹהִים זֶרַע אַחֵר תַּחַת הֶבֶל כִּי הָרָגוֹ קָיִן: וּלְשֵׁת גַּם הוּא יֻלַּד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ אֱנוֹשׁ אָז הוּחַל לִקְרֹא בְּשֵׁם יְהוָה: זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם בְּיוֹם בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם בִּדְמוּת אֱלֹהִים עָשָׂה אֹתוֹ: זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמָם אָדָם בְּיוֹם הִבָּרְאָם: וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בִּדְמוּתוֹ כְצַלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת: וַיִּהְיוּ יְמֵי אָדָם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת שֵׁת שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר חַי תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיָּמֹת: וַיְחִי שֵׁת חָמֵשׁ שָׁנִים וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת אֱנוֹשׁ: וַיִּחְיֶה שֵׁת אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת אֱנוֹשׁ שֶׁבַע שָׁנִים וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי שֵׁת שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת: וַיְחִי אֱנוֹשׁ תִּשְׁעִים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת קֵינָן: וַיִּחְיֶה אֱנוֹשׁ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת קֵינָן חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי אֱנוֹשׁ חָמֵשׁ שָׁנִים וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת: וַיְחִי קֵינָן שִׁבְעִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת מַהֲלַלְאֵל: וַיִּחְיֶה קֵינָן אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת מַהֲלַלְאֵל שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי קֵינָן עֶשֶׂר שָׁנִים וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת: וַיְחִי מַהֲלַלְאֵל חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת יָרֶד: וַיִּחְיֶה מַהֲלַלְאֵל אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת יָרֶד שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי מַהֲלַלְאֵל חָמֵשׁ וְתִשְׁעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת: וַיְחִי יֶרֶד שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת חֲנוֹךְ: וַיִּחְיֶה יֶרֶד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת חֲנוֹךְ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי יֶרֶד שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת: וַיְחִי חֲנוֹךְ חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת מְתוּשָׁלַח: וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוֹךְ אֶת הָאֱלֹהִים וְאֵינֶנּוּ כִּי לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים: וַיְחִי מְתוּשֶׁלַח שֶׁבַע וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת לָמֶךְ: וַיִּחְיֶה מְתוּשֶׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת לֶמֶךְ שְׁתַּיִם וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי מְתוּשֶׁלַח תֵּשַׁע וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת: וַיְחִי לֶמֶךְ שְׁתַּיִם וּשְׁבְעִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בֵּן: וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יְנַחֲמֵנוּ מִמַּעֲשֵׂנוּ וּמֵעִצְּבוֹן יָדֵינוּ מִן הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אֵרְרָהּ יְהוָה: וַיְחִי לֶמֶךְ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת נֹחַ חָמֵשׁ וְתִשְׁעִים שָׁנָה וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי לֶמֶךְ שבע וְשִׁבְעִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת: וַיְהִי נֹחַ בֶּן חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד נֹחַ אֶת שֵׁם אֶת חָם וְאֶת יָפֶת: וַיְהִי כִּי הֵחֵל הָאָדָם לָרֹב עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּבָנוֹת יֻלְּדוּ לָהֶם: וַיִּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם כִּי טֹבֹת הֵנָּה וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכֹּל אֲשֶׁר בָּחָרוּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא יָדוֹן רוּחִי בָאָדָם לְעֹלָם בְּשַׁגַּם הוּא בָשָׂר וְהָיוּ יָמָיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה: הַנְּפִלִים הָיוּ בָאָרֶץ בַּיָּמִים הָהֵם וְגַם אַחֲרֵי כֵן אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֶל בְּנוֹת הָאָדָם וְיָלְדוּ לָהֶם הַמָּה הַגִּבֹּרִים אֲשֶׁר מֵעוֹלָם אַנְשֵׁי הַשֵּׁם: וַיַּרְא יְהוָה כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ וְכָל יֵצֶר מַחְשְׁבֹת לִבּוֹ רַק רַע כָּל הַיּוֹם: וַיִּנָּחֶם יְהוָה כִּי עָשָׂה אֶת הָאָדָם בָּאָרֶץ וַיִּתְעַצֵּב אֶל לִבּוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶמְחֶה אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר בָּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה עַד רֶמֶשׂ וְעַד עוֹף הַשָּׁמָיִם כִּי נִחַמְתִּי כִּי עֲשִׂיתִם: וְנֹחַ מָצָא חֵן בְּעֵינֵי יְהוָה: אֵלֶּה תוֹלְדוֹת נֹחַ נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת הָאֱלֹהִים הִתְהַלֶּךְ נֹחַ: וַיּוֹלֶד נֹחַ שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת שֵׁם אֶת חָם וְאֶת יָפֶת: וַתִּשָּׁחֵת הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ חָמָס: וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה כִּי הִשְׁחִית כָּל בָּשָׂר אֶת דַּרְכּוֹ עַל הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ קֵץ כָּל בָּשָׂר בָּא לְפָנַי כִּי מָלְאָה הָאָרֶץ חָמָס מִפְּנֵיהֶם וְהִנְנִי מַשְׁחִיתָם אֶת הָאָרֶץ: עֲשֵׂה לְךָ תֵּבַת עֲצֵי גֹפֶר קִנִּים תַּעֲשֶׂה אֶת הַתֵּבָה וְכָפַרְתָּ אֹתָהּ מִבַּיִת וּמִחוּץ בַּכֹּפֶר: וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַמָּה אֹרֶךְ הַתֵּבָה חֲמִשִּׁים אַמָּה רָחְבָּהּ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתָהּ: צֹהַר תַּעֲשֶׂה

ܒܝܬ ܡܫܟܢ ܒܝ ܐܝܬ ܐ
ܒܝ ܟܠ ܟܠ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐ
ܒܝ ܡܫܟܢ ܒܝ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐ
ܒܝ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐ
ܒܝ

ثم ان الملك اوصى بالقبض على الاسقف وعلى جميع اصحابه وامر بان يقتلوا بالسيف. فلما سمع الاسقف بذلك اخذ جميع اصحابه وهربوا الى جبل عال وصعدوا اليه وتحصنوا فيه. فلما رأى الملك ذلك ارسل اليهم جيشا كثيرا وامرهم بان يقتلوا الاسقف واصحابه. فلما صعد الجيش الى الجبل وقاتلهم لم يقدروا عليهم لان الجبل كان عاليا جدا. فلما رأى الجيش ذلك رجعوا الى الملك واخبروه بما جرى. فلما سمع الملك ذلك غضب غضبا شديدا وامر بان يقطعوا رؤوس جميع اصحاب الاسقف. فلما سمع الاسقف بذلك اخذ جميع اصحابه ونزل من الجبل وقاتل الجيش فقتل منهم كثيرا وانهزم الباقون. فلما رأى الملك ذلك غضب غضبا شديدا وامر بان يقتلوا الاسقف بالسيف. فلما سمع الاسقف بذلك اخذ جميع اصحابه وهربوا الى جبل عال وصعدوا اليه وتحصنوا فيه. فلما رأى الملك ذلك ارسل اليهم جيشا كثيرا وامرهم بان يقتلوا الاسقف واصحابه. فلما صعد الجيش الى الجبل وقاتلهم لم يقدروا عليهم لان الجبل كان عاليا جدا. فلما رأى الجيش ذلك رجعوا الى الملك واخبروه بما جرى. فلما سمع

ويستحب أن يكون معه نعلان وإزار ومنديل ومشط وقارورة دهن وسدر وأشنان وحناء ومقراض وسواك وخرقة يستتر بها عند الحاجة وقدح يشرب منه الماء البارد وقدح يشرب منه الماء الحار وقصعة يغسل فيها رأسه وقصعة يغسل فيها رجليه وقصعة يغسل فيها سائر بدنه وقصعة يغسل فيها ثيابه وقصعة يغسل فيها فرجه وقصعة يغسل فيها يده وقصعة يغسل فيها وجهه

وَكَانَ فِي أَيَّامِهِ صَعِدَ نَبُوخَذْنَصَّرُ[1] مَلِكُ بَابِلَ وَصَارَ لَهُ يَهُويَاقِيمُ عَبْدًا ثَلَاثَ سِنِينَ ثُمَّ عَادَ وَتَمَرَّدَ عَلَيْهِ. وَأَرْسَلَ الرَّبُّ عَلَيْهِ غُزَاةَ الْكَلْدَانِيِّينَ وَغُزَاةَ الْأَرَامِيِّينَ وَغُزَاةَ الْمُوآبِيِّينَ وَغُزَاةَ بَنِي عَمُّونَ وَأَرْسَلَهُمْ عَلَى يَهُوذَا لِإِهْلَاكِهِ حَسَبَ قَوْلِ الرَّبِّ الَّذِي تَكَلَّمَ بِهِ بِيَدِ عَبِيدِهِ الْأَنْبِيَاءِ. فَقَطْ عَلَى أُورُشَلِيمَ وَعَلَى يَهُوذَا كَانَ هَذَا حَسَبَ أَمْرِ الرَّبِّ لِيَنْزِعَهُمْ عَنْ وَجْهِهِ بِسَبَبِ خَطَايَا مَنَسَّى حَسَبَ كُلِّ مَا عَمِلَ. وَأَيْضًا بِسَبَبِ الدَّمِ الْبَرِيءِ الَّذِي سَفَكَ فَإِنَّهُ مَلَأَ أُورُشَلِيمَ دَمًا بَرِيئًا وَلَمْ يَشَأِ الرَّبُّ أَنْ يَغْفِرَ.

وَبَقِيَّةُ أُمُورِ يَهُويَاقِيمَ وَكُلُّ مَا عَمِلَ أَفَلَيْسَتْ هِيَ مَكْتُوبَةً فِي سِفْرِ أَخْبَارِ أَيَّامِ مُلُوكِ يَهُوذَا؟ وَاضْطَجَعَ يَهُويَاقِيمُ مَعَ آبَائِهِ وَمَلَكَ يَهُويَاكِينُ ابْنُهُ عِوَضًا عَنْهُ. وَلَمْ يَعُدْ مَلِكُ مِصْرَ يَخْرُجُ أَيْضًا مِنْ أَرْضِهِ لِأَنَّ مَلِكَ بَابِلَ أَخَذَ مِنْ نَهْرِ مِصْرَ إِلَى نَهْرِ الْفُرَاتِ كُلَّ مَا كَانَ لِمَلِكِ مِصْرَ.

وَكَانَ يَهُويَاكِينُ ابْنَ ثَمَانِيَ عَشْرَةَ سَنَةً حِينَ مَلَكَ وَمَلَكَ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ فِي أُورُشَلِيمَ. وَاسْمُ أُمِّهِ نَحُشْتَا بِنْتُ أَلْنَاثَانَ مِنْ أُورُشَلِيمَ. وَعَمِلَ الشَّرَّ فِي عَيْنَيِ الرَّبِّ حَسَبَ كُلِّ مَا عَمِلَ أَبُوهُ. فِي ذَلِكَ الزَّمَانِ صَعِدَ عَبِيدُ نَبُوخَذْنَصَّرَ مَلِكِ بَابِلَ إِلَى أُورُشَلِيمَ وَحُوصِرَتِ الْمَدِينَةُ. وَأَتَى نَبُوخَذْنَصَّرُ مَلِكُ بَابِلَ عَلَى الْمَدِينَةِ وَعَبِيدُهُ يُحَاصِرُونَهَا. فَخَرَجَ يَهُويَاكِينُ مَلِكُ يَهُوذَا إِلَى مَلِكِ بَابِلَ هُوَ وَأُمُّهُ وَعَبِيدُهُ وَرُؤَسَاؤُهُ وَخِصْيَانُهُ فَأَخَذَهُ مَلِكُ بَابِلَ فِي السَّنَةِ الثَّامِنَةِ لِمُلْكِهِ. وَأَخْرَجَ مِنْ هُنَاكَ كُلَّ خَزَائِنِ بَيْتِ الرَّبِّ وَخَزَائِنِ بَيْتِ الْمَلِكِ وَقَطَّعَ كُلَّ آنِيَةِ الذَّهَبِ الَّتِي عَمِلَهَا سُلَيْمَانُ مَلِكُ إِسْرَائِيلَ فِي هَيْكَلِ الرَّبِّ كَمَا تَكَلَّمَ الرَّبُّ. وَسَبَى كُلَّ أُورُشَلِيمَ وَكُلَّ الرُّؤَسَاءِ وَكُلَّ الْجَبَابِرَةِ الْبَأْسِ عَشَرَةَ آلَافِ سَبِيٍّ وَكُلَّ الصُّنَّاعِ وَالْأَقْفَالِ. لَمْ يَبْقَ إِلَّا مَسَاكِينُ شَعْبِ الْأَرْضِ. وَسَبَى يَهُويَاكِينَ إِلَى بَابِلَ وَأُمَّ الْمَلِكِ وَنِسَاءَ الْمَلِكِ وَخِصْيَانَهُ وَأَقْوِيَاءَ الْأَرْضِ سَبَاهُمْ مِنْ أُورُشَلِيمَ إِلَى بَابِلَ. وَكُلَّ الْبَأْسِ سَبْعَةَ آلَافٍ وَالصُّنَّاعَ وَالْأَقْفَالَ أَلْفًا كُلَّ الْجَبَابِرَةِ الْمُحَارِبِينَ سَبَاهُمْ مَلِكُ بَابِلَ إِلَى بَابِلَ. وَمَلَّكَ مَلِكُ بَابِلَ مَتَنْيَا عَمَّ أَبِيهِ عِوَضًا عَنْهُ وَغَيَّرَ اسْمَهُ إِلَى صِدْقِيَّا.

(1) B[d]. نبوخذ (2) V. نبوخذنصر

دَحَّةَ دَحَّةَ دَحَّةَ دَحَّةَ دَحَّةَ

ڤڪ ڤڪ ڤڪ

دبّدبة: حقّ بتّة كسّة بتّة حقّ دبّدبة بتّة حقّ دبّدبة: مشّة بتّة كة حقّ بتّة حقّ دبّدبة: دبّدبة بتّة حقّ دبّدبة بتّة حقّ دبّدبة: بتّة سقّ بتّة[1] كة سقّ بتّة حقّ دبّدبة بتّة حقّ دبّدبة: بتّة حقّ دبّدبة بتّة حقّ. دبّدبة بتّة حقّ دبّدبة: بتّة حقّ دبّدبة بتّة حقّ دبّدبة: بتّة حقّ دبّدبة بتّة حقّ دبّدبة. بتّة حقّ دبّدبة: بتّة حقّ دبّدبة بتّة حقّ دبّدبة: بتّة حقّ دبّدبة بتّة حقّ دبّدبة: بتّة حقّ دبّدبة بتّة حقّ دبّدبة: بتّة حقّ دبّدبة بتّة حقّ دبّدبة: بتّة حقّ دبّدبة بتّة حقّ دبّدبة. بتّة حقّ دبّدبة بتّة حقّ دبّدبة: بتّة حقّ دبّدبة بتّة حقّ دبّدبة: بتّة حقّ دبّدبة بتّة حقّ دبّدبة: بتّة حقّ دبّدبة بتّة حقّ دبّدبة:

ויאמר אליהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר
ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו: ויהי כאשר
בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר
עליו: ויקחהו וישליכו אתו הבורה והבור רק אין בו מים: וישבו לאכל
לחם וישאו עיניהם וירא והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם
נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרים: ויאמר יהודה אל אחיו
מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו: לכו ונמכרנו לישמעאלים
וידנו אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא ושמעו אחיו: ויעברו אנשים
מדנים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים
בעשרים כסף ויולכו את יוסף מצרימה: וישב ראובן אל הבור והנה אין
יוסף בבור ויקרע את בגדיו: וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני
אנה אני בא: ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את
הכתנת בדם: וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת
מצאנו הכר נא הכתנת בנך היא אם לא: ויכרה ויאמר כתנת בני חיה
רעה אכלה טרף טורף יוסף: ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו
ויתאבל על בנו ימים רבים: ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויאבה
להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאולה ויבך אתו אביו: ומדינים
מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים: ויהי בעת
ההיא וירד יהודה מעם אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה: וירא
שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה וישכב אליה: ותהר ותלד
בן ויקרא שמו ער: ותהר עוד ותלד בן ותקרא שמו אונן: ותסף עוד
ותלד בן ותקרא שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו: ויקח יהודה אשה
לער בכרו ושמה תמר: ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו
יהוה: ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע
לאחיך: וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו
ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו: וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת
גם אתו: ותאמר תמר אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמרה
פן ימות גם הוא כאחיו וילך תמר ותשב בית אביה: ותרב הימים
ותמת בת שוע אשת יהודה ויתנחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה
רעהו העדלמי תמנתה: ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז
צאנו: ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח
עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו
לאשה: וירא יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה: ויט אליה אל הדרך
ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי
כי תבוא אלי: ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן
ערבון עד שלחך: ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך
ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו: ותקם ותלך ותסר צעיפה
מעליה ותלבש בגדי אלמנותה: וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו
העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה: וישאל את אנשי מקומה
לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה:
ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא
מצאתה: ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם
הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף: היא שלחה אל חמיה
לאמר להאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים
והמטה האלה: ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה
בני ולא יסף עוד לדעתה: ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה: ויהי
בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה:
והיה כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו
פרץ ואחר יצא אחיו אשר על ידו שני ויקרא שמו זרח: והיוסף הורד
מצרימה וקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים
אשר הורדוהו שמה: ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית
אדניו המצרי: וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח
בידו: וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על ביתו וכל יש לו
נתן בידו: והיה מאז הפקיד בביתו ועל כל אשר יש לו והברך יהוה את
בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה:
ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא
אכל ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה: ויהי אחר הדברים האלה וישא
אשת אדניו אל יוסף ותאמר שכבה עמי: וימאן ויאמר אל אשת אדניו
הן אדני לא ידע אתי מה בבית ויתן כל אשר יש לו בידי: אין גדול
בבית הזה ממני ולא חשך ממני מאומה כי אם אתך באשר את אשתו ואיך
אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלהים: ויהי כדברה אל יוסף יום
יום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה: ויהי כהיום הזה ויבא הביתה
לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית: ותתפשהו בבגדו לאמר
שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה: ויהי כראתה כי עזב בגדו
בידה ויצא החוצה: ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו
איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול: ויהי כשמעו
כי הרימותי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה: ותנח בגדו
אצלה עד בוא אדניו אל ביתו: ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי
העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי: ויהי כשמעי כי הרימותי קולי
ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה: ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו
אשר דברה אלי לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו: ויקח אדני
יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר מקום אשר אסירי המלך אסורים ויהי שם
בבית הסהר: ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעיני שר בית
הסהר: ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית הסהר
ואת כל אשר עשים שם הוא עשה: אין שר בית הסהר רואה את כל מאומה
בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח: ויהי אחר הדברים
האלה חטא השקי משקה מלך מצרים ואפה לאדניהם למלך מצרים: ויקצף
פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים: ויתן אתם במשמר
בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם: ויפקד שר
הטבחים את יוסף אתם וישרתם ויהי ימים במשמר: ויחלמו חלום שניהם
איש חלומו כפתר חלומו איש אשר לבעל החלום המשקה והאופה אשר
למלך מצרים האסורים בבית הסהר: ויבא יוסף אליהם בבקר וירא אתם
והנם זעפים: וישאל את סריסי פרעה אשר אתו במשמרת בית אדניו לאמר
מדוע פניכם רעים היום: ויאמרו אלמו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר
יוסף הלא לאלהים פתרנות ספרו נא לי: ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף
ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני: ובגפן שלשה שרגים והיא כפרחה עלתה
נצה בסריה הבשילו אשכלתיה ענבים: וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים
ואסחט אתם אל כוס פרעה ואתן הכוס על כף פרעה: ויאמר יוסף אליו זה
פתרנו שלשת השרגים שלשת ימים הם: עוד ימים שלשה ישא פרעה את
ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית
משקהו: כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני
אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה: כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה
לא עשיתי מאומה כי שמו אתי בבור: ויראה שר האופים כי טוב פתר
ויאמר אל יוסף גם אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי: ובסל
העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה ועוף אכל אתם מן הסל מעל ראשי:
ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים הם: עוד שלשת ימים
ישא פרעה את ראשך מעליך ותלה אתך על עץ ואכל עוף את בשרך מעליך:
ויהי ביום השלישי יום הלדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו וישא את
ראש שר המשקים ואת ראש שר האופים בתוך עבדיו: וישב את שר המשקים
אל משקתו ויתן הכוס על כף פרעה: ואת שר האופים תלה כאשר פתר להם
יוסף: ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו: ויהי מקץ שנתים ימים
ופרעה חלם והנה עמד על היאר: והנה מן היאר עלות שבע פרות יפות
מראה ובריאות בשר ותרעינה באחו: והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן
מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר:
ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות יפות המראה
והבריאות ויקץ פרעה: וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה
אחד בריאות וטובות: והנה שבע שבלים צנמות דקות ושדופות קדים צמחות
אחריהן: ותבלענה השבלים הדקות והשדופות את שבע השבלים הבריאות
והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום: ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא
את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין פותר
אותם לפרעה: וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אזכיר היום:
פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האופים:
ונחלם חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלומו חלמנו: ושם אתנו
נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו
פתר: והיה כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלה: ויקרא
פרעה ויקראו את יוסף וירוצהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל
פרעה: ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי
עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו: ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי
אלהים יענה את שלום פרעה: ויספר פרעה ליוסף חלמתי והנני עמד על
שפת היאר: והנה מן היאר עלות שבע פרות בריאות בשר ויפות תאר
ותרעינה באחו: והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר
מאד ודקות בשר לא ראיתי כהנה רעות במצרים לרע: ותאכלנה הפרות
הדקות והרעות את שבע הפרות הראשנות הבריאות: ותבאנה אל קרבנה
ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ: ואראה
בחלמי והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד מלאות וטובות: והנה שבע
שבלים צנמות דקות שדופות קדים צמחות אחריהן: ותבלענה השבלים הדקות
את שבע השבלים הטובות ואמר אל החרטמים ואין מגיד לי: ויאמר יוסף
אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה: שבע
פרות יפות שבע שנים הנה ושבע שבלים טובות שבע שנים הנה חלום אחד
הוא: ושבע הפרות הדקות והרעות העלות אחריהן שבע שנים הנה ושבע
השבלים הריקות שדופות הקדים תהיינה שבע שנים רעב הנה: הדבר אשר
דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה: הנה שבע שנים באות
שבע גדול בכל ארץ מצרים: וקמו שבע שנים רעב אחריהן וכל השבע יאכל
בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ: ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב
אחרי כן כי כבד הוא מאד: ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון
הדבר מעם האלהים וממהר האלהים לעשתו: ועתה יראה פרעה איש נבון
וחכם וישיתהו על ארץ מצרים: יעש פרעה ויפקד פקידים על הארץ וחמש
את ארץ מצרים בשבע שנות השבע: ויקבצו את כל אכל השנים הטובות
הבאות האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו: והיה האכל
לפקדון לארץ לשבע שנות הרעב אשר תהיינה בארץ מצרים ולא תכרת הארץ
ברעב: ויטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו: ויאמר פרעה אל עבדיו
הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו: ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע
אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך: אתה תהיה על ביתי ועל
פיך ישק כל עמי רק הכסא אגדל ממך: ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי
אתך על כל ארץ מצרים: ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד
יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם רבד הזהב על צוארו: וירכב אתו במרכבת
המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כל ארץ מצרים: ויאמר
פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל
ארץ מצרים: ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי
פרע כהן און לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים: ויוסף בן שלשים שנה
בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ
מצרים: ותעש הארץ בשבע שנות השבע לקמצים: ויקבץ את כל אכל שבע
השנים אשר היו בארץ מצרים ויתן האכל בערים אכל שדי העיר אשר סביבתיה
נתן בתוכה: ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי
אין מספר: וליוסף יולדו שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו
אסנת בת פוטי פרע כהן און: ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני
אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי: ואת שם השני קרא אפרים כי
הפרני אלהים בארץ עניי: ותכלינה שבע שנות הרעב אשר היה בארץ מצרים:
ותחל שבע שנות הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות
ובכל ארץ מצרים היה לחם: ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה
ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו: והרעב
היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויחזק
הרעב בארץ מצרים: וכל הארצות באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב
בכל הארץ: ויעקב ראה כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה
תתראו: ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו משם
ונחיה ולא נמות: וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר ממצרים: ואת בנימין
אחי יוסף לא שלח יעקב אל אחיו כי אמר פן יאסון: ויבאו בני ישראל
לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען: ויוסף הוא השליט על הארץ
הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה:
ויראם יוסף ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אליהם מאין באתם
ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל: ויכר יוסף את אחיו והמה לא הכרהו:
ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אליהם מרגלים אתם לראות
את ערות הארץ באתם: ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר אכל:
כלנו בני איש אחד נכנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים: ויאמר אליהם לא
כי ערות הארץ באתם לראות: ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני
איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו: ויאמר
אליהם יוסף הוא אשר דברתי אליכם לאמר מרגלים אתם: בזאת תנסו חי
פרעה אם תצאו מזה כי אם בבוא אחיכם הקטן הנה: שלחו מכם אחד ויקח
את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי
מרגלים אתם: ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים: ויאמר אליהם יוסף ביום
השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא: אם כנים אתם אחיכם אחד
יאסר בבית משמרתכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם: ואת אחיכם
הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו כן: ויאמרו איש אל
אחיו אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו
ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת: ויען ראובן אתם לאמר הלא
אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש:
והמה לא ידעו כי השמע מליץ בינם: וישב מאתם ויבך וישב אליהם וידבר
אליהם ויקח מאתם את שמעון ויאסר אתו לעיניהם: ויצו יוסף וימלאו את
כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם
כן: וישאו את שבריהם על חמריהם וילכו משם: ויפתח האחד את שקו
לתת מספוא לחמרו במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו: ויאמר
אל אחיו הושב כספי והנה גם בפי שקי ותצא לבבם ויחרדו איש אל אחיו
לאמר מה זאת עשה אלהים לנו: ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגדו
לו את כל הקרות אתם לאמר: דבר האיש אדון הארץ אתנו ויתן אתנו
במרגלים את הארץ: ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים: שנים עשר
אחים אנחנו בני אבינו האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען:
ויאמר אלינו האיש אדון הארץ בזאת אדע כי כנים אתם אחי אחדו אתי
אחיכם הקטן הנה שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם והאסרו ואתם לכו
הביאו שבר רעבון בתיכם: ואת אחיכם הקטן תביאו אלי ואדעה כי לא
מרגלים אתם כי כנים אתם את אחיכם אחד אתן לכם ואת הארץ תסחרו:
ויהי המה מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו וירא את צררות
כספיהם הם ואביהם ויראו: ויאמר אליהם יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף
איננו ושמעון איננו ואת בנימין תקחו עלי היו כלם: ויאמר ראובן אל
אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תן אתו על ידי ואנכי
אשיבנו אליך: ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר
ופקחה אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ביגון שאולה:
והרעב כבד בארץ: ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים
ויאמר אליהם אביהם שובו שברו לנו מעט אכל: ויאמר אליו יהודה לאמר
העד העיד בנו האיש לאמר לא תראו פני כי אם אחיכם אתכם: אם יש אתה
משלח את אחינו אתנו נרדה ונשברה לך אכל: ואם אינך משלח לא נרד כי
האיש אמר אלינו לא תראו פני כי אם אחיכם אתכם: ויאמר ישראל למה
הרעותם אלי להגיד לאיש העוד לכם אח: ויאמרו שאל שאל האיש לנו
ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ונגד לו על פי הדברים
האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו את אחיכם: ויאמר יהודה אל ישראל
אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה
גם טפנו: אנכי אערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך
וחטאתי לך כל הימים: כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים:
ויאמר אליהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם
והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים:
וכספים משנה קחו בידכם והכסף המושב בפי אמתחתיכם השיבו בידכם
אולי משגה היה: ואחיכם קחו והקומו שובו אל האיש: ואל שדי יתן
לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימין ואני כאשר
שכלתי שכלתי: ויקחו האנשים את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם
ואת בנימין ויקמו וירדו מצרימה ויעמדו לפני יוסף: וירא יוסף אתם
את בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכן
כי אתי יאכלו האנשים בצהרים: ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש
את האנשים בית יוסף: ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על
דבר הכסף השב בשקינו בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל
עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו: ויגשו אל האיש אשר על בית
יוסף וידברו אליו פתח הבית: ויאמרו בי אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר
אכל: והיה כי באנו אל המלון ונפתחה את שקינו והנה כסף איש בפי
אמתחתו כספנו במשקלו ונשיבהו בידנו: וכסף אחר ירדנו בידנו לשבר אכל
לא ידענו מי שם כספנו בשקינו: ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם
ואלהי אביכם נתן לכם מטמון בשקיכם כספכם בא אלי ויוצא אליהם את
שמעון: ויבא האיש את האנשים בית יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן
מספוא לחמוריהם: והכינו את המנחה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי
שם יאכלו לחם: ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה
וישתחוו לו ארצה: וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר
אמרתם החי עודנו: ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי וישתחוו ויקדו:
וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר
אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני: ויבהל יוסף כי נכמרו רחמיו אל
אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שמה: וירחץ פניו ויצא ויתאפק
ויאמר שימו לחם: וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו
לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל את העברים לחם כי תועבה הוא למצרים:
וישבו לפניו הבכור כבכרתו והצעיר כצעירתו ויתמהו האנשים איש אל
רעהו: וישא מנות מאת פניו אליהם ותרב מנת בנימין מכל מנות חמשה
ידות ושתו וישכרו עמו: ויצו את האיש אשר על ביתו לאמר מלא את
אמתחת האנשים אכל כאשר תוכלון שאת ושים כסף איש בפי אמתחתו:
ואת גביעי הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף
אשר דבר: האנשים שלחו המה וחמריהם: הם יצאו העיר לא רחקו ויוסף
אמר אל אשר על ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגת אתם ואמרת אליהם
למה שלמתם רעה תחת טובה: הלא זה אשר ישתה אדני בו הוא נחש ינחש
בו הרעתם אשר עשיתם: וישגם וידבר אליהם את הדברים האלה: ויאמרו
אליו למה ידבר אדני כדברים האלה חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה:
הן כסף אשר מצאנו בפי אמתחתינו השבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב
מבית אדניך כסף או זהב: אשר ימצא את אחד מעבדיך ומת וגם אנחנו
נהיה לאדני לעבדים: ויאמר גם עתה כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו
יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים: וימהרו ויורידו איש אמתחתו ארצה
ויפתח איש אמתחתו: ויחפש בגדול החל ובקטן כלה וימצא הגביע בשק
בנימין: ויקרעו שמלותם ויעמס איש על חמורו וישובו העירה: ויבא
יהודה ואחיו בית יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה: ויאמר להם
יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלא ידעתם כי נחש ינחש איש כמוני:
ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון
עבדיך הנה עבדים לאדני לנו גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו:
ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי
עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם: ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר
נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה: אדני
שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח: ונאמר לאדני יש לנו אב זקן
וילד זקנים קטן ואחיו מת והוא לבדו נשאר לאמו ואביו אהבו: ותאמר
אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו: ונאמר לאדני לא יוכל הנער
לעזב את אביו ועזב את אביו ומת: ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם
הקטן אתכם לא תספון לראות פני עוד: ויהי כי עלינו אל עבדך אבי
ונגד לו את דברי אדני: ויאמר אבינו שובו שברו לנו מעט אכל: ונאמר
לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני
האיש ואחינו הקטן אין אתנו: ויאמר עבדך אבי אתנו ונרדה ונשברה לך
אכל: ונאמר לא נוכל לרדת אם אין אחינו הקטן אתנו ראינו פני האיש:
ויאמר אלינו עבדך אבינו אתם ידעתם כי שני ילדה לי אשתי: ויצא האחד
מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה: ולקחתם גם את זה מעם
פני ואסון קראתהו ברדה ושכלתם את שיבתי ביגון שאולה: ועתה כבואי
אל עבדך אבי והנער איננו אתנו כי נפשו קשורה בנפשו: והיה כראתו כי
אין הנער ומת ואת עבדיך הורידו את שיבת עבדך אבינו ביגון שאולה:
כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא הביאתיו אליך והצגתיו
לפניך וחטאתי לאבי כל הימים: ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני
והנער יעל עם אחיו: כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה
ברעה אשר ימצא את אבי: ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא
הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו: ויתן את
קולו בבכי וישמעו מצרים ושמע בית פרעה: ויאמר יוסף אל אחיו אני
יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו: ויאמר
יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם
אתי מצרימה: ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי
למחיה שלחני אלהים לפניכם: כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש
שנים אשר אין חרישה וקציר: וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית
בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה: ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי
האלהים ויעשני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים:
מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון
לכל מצרים רדה אלי אל תעמד: ושבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה
ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך: וכלכלתי אתך שם כי עוד
חמש שנות רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך: והנה עיניכם רואות
ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם: והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים
ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה: ויפל על צואר בנימין
אחיו ויבך ובנימין בכה על צואריו: וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי
כן דברו אחיו אתו: והקול נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף ויטב
בעיני פרעה ובעיני עבדיו: ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו
טענו את בעירכם ולכו שובו ארצה כנען: וקחו את אביכם ואת בתיכם
ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ: ואתה
צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את
אביכם ובאתם: ועינכם אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם
הוא תהיה: ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה
ויתן להם צדה לדרך: לכלם נתן לאיש חלפות שמלות ולבנימין נתן שלש
מאות כסף וחמש חלפות שמלות: ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים
מטוב מצרים ועשרה אתנות נשאות בר ולחם ומזון לאביו לדרך: וישלח את
אחיו ויהלכו ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך: ויעלו ממצרים ויבאו ארצה
כנען אל יעקב אביהם: ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל
ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם: וידברו אליו את כל דברי יוסף
אשר דבר אליהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח
יעקב אביהם: ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות:
ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא באר שבעה ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק:
ויאמר אלהים לישראל במראות הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני:
ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך
שם: אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך:
ויקם יעקב משבע באר שבע ויישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם
ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו: ויקחו את מקנהם ואת
רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבא יעקב ומל זרעו אתו מצרימה: בניו
ובני בניו אתו בנותיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה: ואלה
שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכור יעקב ראובן: ובני
ראובן חנוך ופלוא וחצרון וכרמי: ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין
וצחר ושאול בן הכנענית: ובני לוי גרשון קהת ומררי: ובני יהודה ער
ואונן ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון
וחמול: ובני יששכר תולע ופוה ויוב ושמרון: ובני זבולן סרד ואלון
ויחלאל: אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפשות
בניו ובנותיו שלשים ושלש: ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבון ערי ואראלי:
ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם ובני בריעה חבר ומלכיאל:
אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה נפש:
בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימין: ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו
אסנת בת פוטי פרע כהן און מנשה ואפרים: ובני בנימין בלע ובכר ואשבל
גרא ונעמן אחי וראש מפים וחפים וארד: אלה בני רחל אשר ילדה ליעקב
כל נפש ארבעה עשר: בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה
ליעקב כל נפש שבעה: בני גד צפון וחגי שוני ואצבון עירי וארודי
ואראלי: אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב
שש עשרה נפש: בני יעקב הבאים מצרימה שנים עשר איש: ובני יוסף
אשר ילד לו בארץ מצרים שנים נפשות כל נפשות בית יעקב הבאים מצרימה
שבעים: ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו גשנה ויבאו ארצה
גשן: ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל
על צואריו ויבך על צואריו עוד: ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם
אחרי ראותי את פניך כי עודך חי: ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו
אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי:
והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם ובל אשר להם הביאו:
והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם: ואמרתם אנשי מקנה היו
עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן
כי תועבת מצרים כל רעה צאן: ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי
וצאנם ובקרם ובל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן: ומקצה אחיו
לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה: ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם
ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו: ויאמרו אל פרעה
לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען
ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן: ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך
באו אליך: ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך
יש

ומשם יש שני דרכים. האחת דרך מלחה ואין בה מים ולא מזון ולא מרעה ולא מבוא לעיר ולא לכפר ולא לאדם ולא לבהמה ולא לחיה ולא לעוף ולא לדבר חי כלל. ואין בה אלא חול ועפר ואבנים וגלים ומדבר גדול ונורא ושממה. ואין בה אלא מקומות שהמים עומדים בהם ומי הים הם ומלוחים ומרים ואין אדם יכול לשתות מהם

٥٢٤ ٢٢٤٤ ٤٤. ٤٤ ٤٤٤. ٥٢٤٤٤

دُنّة دُنْدَحْمَدة. بُك مَعْمَك مَعْجُكُم دُمْحَنْة:
مَعْمَدُنّة دُمّة مَنْدُمَعْمَة.

جُم دُم دُنْدَمْدة: هُنْدُنْة مَعْمَنْة دُمْحَنْة مَعْمَدُنْة: دُنْدُنْة
دُمّة مَنْ مَحْمَدة مَحْمَدة دُمّة: دُمّة دُنْدُنْة. مَحْمَد

שִׁמְשָׁא וְיַרְחָא וְכוֹכְבַיָּא: וְיָהֵב יְיָ יָתְהוֹן בִּרְקִיעָא דִּשְׁמַיָּא
לְאַנָּהָרָא עַל אַרְעָא: וְלִשְׁלָטָא בִּיוֹמָא וּבְלֵילְיָא וּלְאַבְדָּלָא בֵּין
נְהוֹרָא וּבֵין חֲשׁוֹכָא: וַחֲזָא יְיָ אֲרֵי טָבָא הוּא: וַהֲוָה רְמַשׁ וַהֲוָה
צַפְרָא יוֹמָא חַד: וְאָמַר יְיָ לְמֵיעַבֵּד רְקִיעָא בְּגוֹ מַיָּא וְיַפְרֵשׁ
בֵּין מַיָּא לְמַיָּא: וַעֲבַד יְיָ יָת רְקִיעָא וּפְרַשׁ בֵּין מַיָּא דִּי מִלְּרַע
לִרְקִיעָא וּבֵין מַיָּא דִּי מֵעִלָּא לִרְקִיעָא וַהֲוָה כֵּן: וְקָרָא יְיָ לִרְקִיעָא
שְׁמַיָּא וַהֲוָה רְמַשׁ וַהֲוָה צַפְרָא יוֹמָא תִּנְיָנָא: וְאָמַר יְיָ לִיקְווֹן
מַיָּא דִּי מִתְחוֹת שְׁמַיָּא לְאֶתְרָא חַד וְתֵיחֲזֵי יַבָּשְׁתָּא וַהֲוָה כֵּן:
וְקָרָא יְיָ לְיַבָּשְׁתָּא אַרְעָא וְלִיקְווֹן מַיָּא קְרָא יַמֵּי וַחֲזָא יְיָ אֲרֵי
טָבָא הוּא: וְאָמַר יְיָ תַּצְמַח אַרְעָא דֶּשְׁאָ עִסְבָּא מַזְרִיעַ בִּזְרָע
לְאִינוּן אִילָנֵי פֵּרוֹת דִּי עֲבֵד פֵּרוֹת לְדִבְרֵיהוֹן דִּי זַרְעֵהּ בְּגַוְוהִי
עַל אַרְעָא וַהֲוָה כֵּן: וְאַפְּקַת אַרְעָא דֶּשְׁאָ עִסְבָּא מַזְרִיעַ בִּזְרָע
לְאִינוּן אִילָנֵי פֵּרוֹת דִּי עֲבֵד פֵּרוֹת לְדִבְרֵיהוֹן דִּי זַרְעֵהּ בְּגַוְוהִי
עַל אַרְעָא וַחֲזָא יְיָ אֲרֵי טָבָא הוּא: וַהֲוָה רְמַשׁ וַהֲוָה צַפְרָא יוֹמָא
תְּלִיתָאָה: וְאָמַר יְיָ לִיהֲוֹן לִנְהוֹרֵי רְקִיעָא דִּשְׁמַיָּא לְאַנָּהָרָא
עַל אַרְעָא וּלְאַבְדָּלָא בֵּין יוֹמָא וּבֵין לֵילְיָא וְיִהְווֹן לְאָתָוָן וּלְזִמְנִין
וּלְשַׁתָּוָן: וְיִהְווֹן לְנְהוֹרִין בִּרְקִיעָא דִּשְׁמַיָּא לְאַנָּהָרָא עַל אַרְעָא
וַהֲוָה כֵּן: וַעֲבַד יְיָ יָת תְּרֵין נְהוֹרִין רַבְרְבִין יָת נְהוֹרָא רַבָּא
לְשַׁלָּטָא בְּיוֹמָא וְיָת נְהוֹרָא זְעֵירָא לְשַׁלָּטָא בְּלֵילְיָא וְיָת כּוֹכְבַיָּא:
וְיָהַב יָתְהוֹן יְיָ בִּרְקִיעָא דִּשְׁמַיָּא לְאַנָּהָרָא עַל אַרְעָא: וּלְשַׁלָּטָא
בְּיוֹמָא וּבְלֵילְיָא וּלְאַבְדָּלָא בֵּין נְהוֹרָא וּבֵין חֲשׁוֹכָא וַחֲזָא יְיָ אֲרֵי
טָבָא הוּא: וַהֲוָה רְמַשׁ וַהֲוָה צַפְרָא יוֹמָא רְבִיעָאָה: אָמַר יְיָ
תִּרְחַשׁ אַרְעָא נְפַשׁ חַיָּה לְדַבְרֵיהָ בְּהֵמְתָא וְרִחְשָׁא וְחֵיוַת בָּרָא
לְדַבְרֵיהָ וַהֲוָה כֵּן: וַעֲבַד יְיָ יָת חֵיוַת בָּרָא לְדַבְרֵיהָ וְיָת בְּהֵמְתָא
לְדַבְרֵיהָ וְיָת כָּל רִחְשָׁא דְּאַרְעָא לְדַבְרֵיהוֹן וַחֲזָא יְיָ אֲרֵי טָבָא
הוּא: וְאָמַר יְיָ נַעֲבֵד אֲנָשָׁא בְּצַלְמָנָא כִּדְמוּתָנָא וְיִשְׁלְטוּן בְּנוּנֵי
הַיָּמָא וּבְעוֹפָא דִּשְׁמַיָּא וּבִבְעִירָא וּבְכָל אַרְעָא וּבְכָל רִחְשָׁא דִּי
רָחֵשׁ עַל אַרְעָא: וּבְרָא יְיָ יָת אֲנָשָׁא בְּצַלְמֵהּ בְּצַלְמָא דַּייָ בְּרָא
יָתֵהּ דְּכַר וְאִנְתְּתָא בְּרָא יָתְהוֹן: וּבָרֵךְ יָתְהוֹן יְיָ וַאֲמַר לְהוֹן יְיָ
פְּרוּ וּסְגוּ וְאַתְקְפוּ וְשַׁלְּטוּ בְּנוּנֵי הַיָּמָא וּבְעוֹפָא דִּשְׁמַיָּא וּבְכָל
בְּעִירָא דְּרָחֶשֶׁת עַל אַרְעָא: וַאֲמַר יְיָ הָא יְהַבִית לְכוֹן יָת כָּל עִסְבָּא
מַזְרִיעַ בִּזְרָע דִּי עַל אַפֵּי כָל אַרְעָא וְיָת כָּל אִילָנָא דִּי בֵהּ פְּרִי
אִילָן מַזְרִיעַ בִּזְרָעֵהּ לְכוֹן יְהֵי לְמֵיכַל: וּלְכָל חֵיוַת בָּרָא וּלְכָל עוֹפָא
דִּשְׁמַיָּא וּלְכֹל דְּרָחֵשׁ עַל אַרְעָא דִּי בֵהּ נַפְשָׁא חַיָּה יָת כָּל עִסְבָּא
יְרַק לְמֵיכַל וַהֲוָה כֵּן: וַחֲזָא יְיָ יָת כָּל דִּי עֲבַד וְהָא טָב לַחֲדָא
וַהֲוָה רְמַשׁ וַהֲוָה צַפְרָא יוֹמָא שְׁתָּסַר:

(1) Br. Bd BC. מְשִׁיחֵנִי V. משיחני (2) Bd BC. בְּרֵאשִׁית Br. בְּרֵאשִׁית

ܒܪ ܐܢܫ ܐܬܐ ܗܘ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܚܘܠܡܢܐ ܕܐܢ ܐܢܐ ܐܬܐ ܒܥܢܢܐ ܥܡ ܥܢܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܫܠܛܢܐ ܘܝܩܪܐ ܣܓܝܐ ܠܗ ܡܢ ܟܠ ܫܪܒܝܬܐ ܕܥܡܡܐ ܘܫܘܢܝܐ ܘܠܫܢܐ ܕܢܦܠܚܘܢ ܠܗ: ܘܫܠܛܢܗ ܫܠܛܢ ܥܠܡܐ ܕܠܐ ܥܒܪ ܘܡܠܟܘܬܗ ܕܠܐ ܬܬܚܒܠ: ܐܢܐ ܕܢܝܐܠ ܚܙܝܬ ܗܠܝܢ ܪܘܚܝ ܒܓܘ ܦܓܪܝ ܘܒܓܘ ܚܝܘܬܐ ܐܬܟܢܫܘ ܠܘܬ ܚܕܐ ܘܐܬܐ ܗܘ ܕܡܝ ܥܬܝܩܐ ܘܝܬܒ ܥܠ ܟܘܪܣܝܗ ܕܝܢܐ: ܘܢܗܪ ܢܘܪܐ ܕܐܫ ܢܦܩ ܘܐܙܠ ܩܕܡ ܟܘܪܣܝܗ: ܐܠܦ ܐܠܦܝܢ ܫܡܫ ܠܗ ܘܪܒܘ ܪܒܘܬܐ ܩܕܡܘܗܝ ܩܐܡ ܕܝܢܐ ܘܣܦܪܐ ܦܬܝܚܘ: ܘܚܝܘܬܐ ܐܪܒܥ ܕܝܢ ܐܬܝܗܒ ܠܗ ܘܫܠܛܢ ܠܗ ܘܝܩܪ ܘܡܠܟܘܬ ܐܢܫ ܐܬܐ ܗܘ ܕܟܠ ܥܡܡܐ ܘܫܘܢܝܐ ܘܠܫܢܐ ܕܢܦܠܚܘܢ ܠܗ: ܫܠܛܢܗ ܫܠܛܢ ܥܠܡܐ ܕܠܐ ܥܒܪ ܘܡܠܟܘܬܗ ܕܠܐ ܬܬܚܒܠ:

ܕܢܝܐܠ ܚܙܐ ܕܪܘܚܐ ܕܐܬܐ ܕܢܦܫ ܐܢܫ ܐܬܐ ܗܘ ܕܡܝ ܥܬܝܩܐ ܘܝܬܒ ܥܠ ܟܘܪܣܝܗ ܕܝܢܐ: ܘܢܗܪ ܢܘܪܐ ܕܐܫ ܢܦܩ ܘܐܙܠ ܩܕܡ ܟܘܪܣܝܗ: ܐܠܦ ܐܠܦܝܢ ܫܡܫ ܠܗ ܘܪܒܘ ܪܒܘܬܐ ܩܕܡܘܗܝ ܩܐܡ ܕܝܢܐ ܘܣܦܪܐ ܦܬܝܚܘ: ܘܚܝܘܬܐ ܐܪܒܥ ܕܝܢ ܐܬܝܗܒ ܠܗ ܘܫܠܛܢ ܠܗ ܘܝܩܪ ܘܡܠܟܘܬ ܐܢܫ ܐܬܐ ܗܘ ܕܟܠ ܥܡܡܐ ܘܫܘܢܝܐ ܘܠܫܢܐ ܕܢܦܠܚܘܢ ܠܗ: ܫܠܛܢܗ ܫܠܛܢ ܥܠܡܐ ܕܠܐ ܥܒܪ ܘܡܠܟܘܬܗ ܕܠܐ ܬܬܚܒܠ: ܐܢܐ ܕܢܝܐܠ ܚܙܝܬ ܗܠܝܢ ܪܘܚܝ ܒܓܘ ܦܓܪܝ ܘܒܓܘ ܚܝܘܬܐ ܐܬܟܢܫܘ ܠܘܬ ܚܕܐ ܘ

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃ וְהָאָרֶץ
הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים.
מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמָּיִם׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי
אוֹר. וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב׃ וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים
בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ
קָרָא לָיְלָה. וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃ וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם
לָמָיִם׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם
אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ
וַיְהִי כֵן׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם. וַיְהִי עֶרֶב
וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת
הַשָּׁמַיִם אֶל מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי כֵן׃
וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא
יַמִּים. וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא
הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי
לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ בּוֹ עַל הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן׃ וַתּוֹצֵא
הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה פְּרִי
אֲשֶׁר זַרְעוֹ בּוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב׃ וַיְהִי
עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃ יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ
הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת
וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים׃ וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ
הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים
אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת
הַיּוֹם וְאֶת הַמָּאוֹר הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֶת הַכּוֹכָבִים׃
וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ׃
וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ
וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב׃ וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי׃
יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ
עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם׃ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּנִּינִם
הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ
הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים
כִּי טוֹב׃ וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ
אֶת הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ׃ וַיְהִי עֶרֶב
וַיְהִי בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ
נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ אֶרֶץ לְמִינָהּ
וַיְהִי כֵן׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת
הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא
אֱלֹהִים כִּי טוֹב׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ
כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה
וּבְכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ׃ וַיִּבְרָא
אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ
זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃ וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר
לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ
וּרְדוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת
עַל הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת כָּל
עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וְאֶת כָּל הָעֵץ
אֲשֶׁר בּוֹ פְרִי עֵץ זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה׃ וּלְכָל
חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל רוֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת כָּל יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה וַיְהִי כֵן׃
וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד וַיְהִי
עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי׃

(א) בְּרֵאשִׁית .B^r

ܒܝܬ ܡܪܥܝܬ ܕܒܝܬ ܐܒܝ ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܝ. ܒܝ ܒܝ ܒܝ

ויאמר אליו: מי אתה בני ויען אותו. ואמר לו: אני
הוא בנך בכורך עשו: ויחרד יצחק חרדה גדולה עד
מאד: ויאמר: אי זה הוא הצד ציד ויבא לי ואכל
מכל? בטרם תבוא אליו ברכתיו ויברך אותו: גם
ברוך יהיה: וישמע עשו את דברי אביו ויצעק
צעקה גדולה ומרה עד מאד: ויאמר לאביו: ברכני
גם אני אבי: ויאמר: בא אחיך במרמה ויקח ברכתך:

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ.

מסורת המקף.

ויאמר: אי זה הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל
בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה: כשמע עשו
את דברי אביו ויצעק צעקה גדולה ומרה עד מאד
ויאמר לאביו: ברכני גם אני אבי: ויאמר: בא אחיך
במרמה ויקח ברכתך: ויאמר: הכי קרא שמו יעקב
ויעקבני זה פעמים אלו עקבני בבכורתי הנה לקח
בכורתי ועתה הנה לקח ברכתי ויאמר: הלא אמרת
לי ברכה אחת הוא אבי ברכני גם אני אבי ויאמר
עשו אל אביו: הברכה אחת היא לך אבי ברכני גם
אני אבי ויאמר עשו אל אביו: הברכה אחת היא לך
אבי ברכני גם אני אבי ויאמר עשו אל אביו: הברכה
אחת היא לך אבי ברכני גם אני אבי ויאמר עשו אל
אביו: הברכה אחת היא לך אבי ברכני גם אני אבי
ויאמר עשו אל אביו: הברכה אחת היא לך אבי

ܒܝܬ ܫܡܫܐ ܕܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐ. ܘܐܡ ܕܐܡܪ ܠܟ ܐܢܫ ܐܚܪ ܗܐ ܡܫܝܚܐ ܗܐ ܡܫܝܚܐ ܗܐ ܡܫܝܚܐ

שהיה לשלמה בבית הבד ושתי מאות בתי בדין היו שם: ואמר רבי יהושע בן לוי בשעה שהיה שלמה מלך ישראל היה מושל בכל העולם כולו ולא היה מלך שלא היה מביא לו מנחה ומתנה ומתנות שהיו מביאין לו היו כלי כסף וכלי זהב ובגדי משי ובשמים וכלי זין וסוסים ופרדים ופרדות וגמלים וכל מיני מגדים וכל מיני פירות: ומה היה מלך זה מביא לו מנחה ומתנה מלך ערב ומלכי הרים ומלכי הגבעות ומלכי הנגב ומלכי הים ומלכי הארץ ומלכי המדבר ומלכי הנהרות ומלכי הרוחות ומלכי הגבולין ומלכי הקדמונים ומלכי הקדמוניות ומלכי הקדמוניות ומלכי הקדמוניות

ܒܬܪ ܡܢ ܐܢ ܒܬ ܐܢ ܒܬ ܒܬ ܒܬ

... ...

ܒܪ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܠܐ ܐܝܬ ܠܟ ܐܠܗ ܐܚܪ ܐܠܐ ܐܢܐ ܘܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܐܠܗ ܐܚܪ ܐܠܐ ܐܢܬ ܘܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܐܠܗ ܐܚܪ ܐܠܐ ܗܘ ܘܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܢ

ולא יכלו לעמוד לפניו: ויאמרו אל משה הן אנחנו עברנו את הירדן
ואת כל הארץ הזאת נתנה לנו: ויאמר משה אליהם אם עשיתם את
הדבר הזה אם חלצתם לפני ה׳ למלחמה: ועבר לכם כל חלוץ את
הירדן לפני ה׳ עד הורישו את אויביו מפניו: וכבשה הארץ לפני ה׳
ואחר תשובו ונקיתם מה׳ ומישראל והיתה הארץ הזאת לכם לאחזה
לפני ה׳: ואם לא תעשו כן הנה חטאתם לה׳ ודעו חטאתכם אשר
תמצא אתכם: בנו לכם ערים לטפכם וגדרות לצאנכם ואשר יצא
מפיכם תעשו: ויאמרו בני גד ובני ראובן אל משה לאמר עבדיך
יעשו כאשר אדני מצוה: טפנו נשינו מקנינו וכל בהמתנו יהיו שם
בערי הגלעד: ועבדיך יעברו כל חלוץ צבא לפני ה׳ למלחמה כאשר
אדני דבר: ויצו עליהם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון
ואת ראשי אבות המטות לבני ישראל: ויאמר אליהם משה אם יעברו
בני גד ובני ראובן אתכם את הירדן כל חלוץ למלחמה לפני ה׳ ונכבשה
הארץ לפניכם ונתתם להם את ארץ הגלעד לאחזה: ואם לא יעברו
חלוצים אתכם ונאחזו בתוככם בארץ כנען: ויענו בני גד ובני ראובן
לאמר אשר דבר ה׳ אל עבדיך כן נעשה: נחנו נעבר חלוצים לפני ה׳
לארץ כנען ואתנו תהיה אחזת נחלתנו מעבר לירדן: ויתן להם משה
לבני גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בן יוסף את ממלכת סיחון
מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעריה בגבלת ערי
הארץ סביב: ויבנו בני גד את דיבון ואת עטרות ואת ערער: ואת
עטרת שופן ואת יעזר ואת יגבהה: ואת בית נמרה ואת בית הרן
ערי מבצר וגדרות צאן: ובני ראובן בנו את חשבון ואת אלעלא ואת
קרית הים: ואת נבו ואת בעל מעון נסבות שמותם וחנה את שבם
ויקראו בשמות את שמות הערים אשר יבנו: וילכו בני מכיר בן
מנשה גלעדה וילכדה ויורש את האמרי אשר בה: ויתן משה את
הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה: ויאיר בן מנשה הלך ויכבש את
חותיהם ויקרא אותם חות יאיר: ונבח הלך ויכבש את קנת ואת
בנתיה ויקרא לה נבח בשמו:

(1) Br. מעבר (N. E. 203. 183 מעבר)

208 ⁘ ⁘ ⁘

ـد ـد ـد

ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܫܐ ܒܥܝ ܡܢܟ ܚܙܘܬܟ ܟܒܝܪܬܐ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܢܐ ܐܥܒܪ ܟܠ ܛܘܒܝ ܩܕܡ ܦܢܝܟ ܘܐܩܪܐ ܒܫܡ ܝܗܘܐ ܩܕܡܟ ܘܐܬܚܢܢ ܠܡܢ ܕܐܬܚܢܢ ܠܗ ܘܐܪܚܡ ܠܡܢ ܕܐܪܚܡ ܠܗ: ܘܐܡܪ ܠܐ ܬܟܠ ܠܡܚܙܐ ܦܢܝ ܐܡܪ ܡܪܝ ܗܐ ܐܬܪ ܥܡܕ ܥܠ ܟܦܐ ܘܐܥܒܪ ܟܒܘܕܝ ܥܠܝܟ ܘܐܟܣܐ ܝܕܝ ܥܠܝܟ ܘܐܪܐ ܐܬ ܐܚܘܪܝ ܘܦܢܝ ܠܐ ܢܬܚܙܘ ܠܟ: ܘܐܡܪ ܝܗܘܐ ܐܬܪ ܗܐ ܥܡ ܕܝ ܘܬܗܘ ܐܢܬ ܥܠ ܟܦܐ ܕܐܬܪ ܥܡܕ ܥܠ ܛܘܪܐ: ܘܗܐ ܝܘܡ ܐܬܪ

ומסלקין[1] לכלום ואחרים: ומחזירין אותה[2] ואפילו
אחר שנתקבלה: ומשלמין לה כתובתה. ומחזירין
לה נדוניתה: ומשלמין לה מזונות מן היום שמת
בעלה ועד שתתקבל: ואם היתה מעוברת מן הבעל
ומת בעלה: ומשלמין לה מזונות עד שתלד: ואם
מתה בשעת לידה: ומת הולד ומת בעלה: ומשלמין
לה כתובתה[3] מן הבכורות: ואם היתה מעוברת
מן הבעל ומת בעלה: ומשלמין לה מזונות עד שתלד:
ואם מתה בשעת לידה: ומת הולד ומת בעלה: ומשלמין
לה כתובתה

لنا بقدرته. بل لأنّ ابنه الوحيد الذي هو مساوٍ له
وهو أيضًا كائن معه منذ الأزل.
فإنّ الله بعد ما كلّم آباءنا بالأنبياء في أزمنة
كثيرة وبطرق عديدة: وأخيرًا في هذه الأيّام كلّمنا
في ابنه الذي جعله وارثًا لكلّ شيء وبه أيضًا
أنشأ العالمين. الذي هو بهاء مجده ورسم
جوهره وحامل كلّ الأشياء بكلمة قدرته: به
أيضًا تطهير خطايانا وجلس عن يمين العظمة
في الأعالي. صار أعظم من الملائكة بمقدار ما
ورث اسمًا أفضل منهم: لأنّه لمن من الملائكة
قال قطّ أنت ابني أنا اليوم ولدتك. وأيضًا
أنا أكون له أبًا وهو يكون لي ابنًا. وأيضًا
متى أدخل البكر إلى العالم قال ولتسجد له
جميع ملائكة الله. وعن الملائكة يقول الذي
يجعل ملائكته رياحًا وخدّامه لهيب نار.
وأمّا عن الابن فيقول كرسيّك يا الله إلى
دهر الدهور وعصا استقامة عصا ملكك.
أحببت البرّ وأبغضت الإثم من أجل ذلك
مسحك الله إلهك بدهن الابتهاج أكثر من
شركائك. وأنت في البدء يا ربّ أسّست
الأرض والسماوات هي أعمال يديك.

(1) دفعتها لنا Br. Bd BC. V. (2) وجلس V. (3) وأيضًا Bd.

כמה שנים שהיה בן שלשים שנה: ואחר שמת אביו נשא את אמו
ולקח את אשתו[1] ועמד ולמד תורה: ובשנת ארבעים ושתים
לאלכסנדרוס מוקדון עלה לירושלים. ולא כשעבר:
ועל שנת ארבעים ושתים: כל שנה ושנה היה עולה לרגל
לירושלים. ומתוך שהיה מתקרב אל המקדש ואל ירושלים
היה מתגדל בחכמה ובמעשים טובים. ומתוך שהיה מתגדל
בחכמה ובמעשים טובים[2]: היה מתרחק מבני אדם ומדרכיהם
הרעים. ולא עוד אלא שהיה מתרחק מן הכעס ומן הקלות
ומן השחוק ומן הדברים בטלים. ומתוך שהיה מתרחק
מכל אלה: היה מתקרב אל הענוה ואל היראה ואל התורה
עד שהגיע למעלה גדולה: ונתקבצו אליו תלמידים הרבה
ונעשה ראש לכולם: ומתוך שהיה מתקרב אל התורה
ואל המצות: היה מתקרב אל הצדקה ואל הגמילות חסדים
עד שהגיע למעלה גדולה: ונתקבצו אליו תלמידים הרבה
ונעשה ראש לכולם: ומתוך שהיה מתקרב אל התורה
ואל המצות ואל הצדקה ואל הגמילות חסדים[3]: היה מתקרב
אל הנבואה. ומה היה נבואתו: היה רואה ברוח הקדש
ומביט ומסתכל בדברים העתידים לבוא לעולם: ומגיד
לתלמידיו ולאנשי דורו: ואומר להם כך וכך יהיה לכם
ולדור הזה: וכך וכך יהיה לדור פלוני: וכך וכך יהיה
לדור אחר: ולא היה מגלה לאדם את סודו: ולא היה
מגלה לאדם את מחשבותיו: ולא היה מגלה לאדם את
מעשיו: ולא היה מגלה לאדם את דרכיו: ולא היה מגלה
לאדם את מקום מושבו: ולא היה מגלה לאדם את מקום
שדהו: ולא היה מגלה לאדם את מקום שדה אחיו:

(1) (N. E. ב. ס. בתרא שם ?מיבא) Bd. ואשתו (2) (שם) (3) Bd. ואשתו
(N. E. 209 ואילך מן שמה ואילך 183 ואילך)

دِمَّحَةَ دِمَّحَةَ دِمَّحَةَ دِمَّحَةَ دِمَّحَةَ. دِمَّحَةَ دِمَّحَةَ دِمَّحَةَ دِمَّحَةَ دِمَّحَةَ
دِمَّحَةَ دِمَّحَةَ دِمَّحَةَ دِمَّحَةَ دِمَّحَةَ: دِمَّحَةَ دِمَّحَةَ دِمَّحَةَ دِمَّحَةَ دِمَّحَةَ[1]
دِمَّحَةَ دِمَّحَةَ دِمَّحَةَ دِمَّحَةَ دِمَّحَةَ دِمَّحَةَ دِمَّحَةَ دِمَّحَةَ دِمَّحَةَ دِمَّحَةَ

ܙܟ ܡܫܡܫܐ ܕܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܫܠܡ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܫܠܡ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܫܠܡ

وَوْة كِحِدَّة ٥٥ دَّة مِكْمِدَّة كِحِدْه: دِحِدْ: حه٥ لا
كِحِدَّة بِمِ مِ حَتَّة دِحِمْلا: مْهِحِدَّحِ بِكِعد بِحِكْ إِمهِه.
إِكْ بِحِدْة دَهْدَة حهوَّة: لِحِصْلا دِقِمْلا دِحِدْة إِحِدَّة
فِدِبِّة مهَدَوَّة. وَّحِتَّة مِحِ مِ هَدَّة إِحِوهِيد مهوْيد
دِيمهه لِحِّمِيد: مْهِيد مِ مْدِكْد دِحَّوْلا: إِحِوهِيد
دِيهِمْ حِلِكْة دِهَّوِحَّة مِهْمِدْ: دِلِمِدِّسِه لهَدَّة إِحِمْة.
وَّحِتَّة مِحِ مِكِ مِحِتَّة هِحِتَّة قَهلَه حِلِكْة مِ إِكَّة:
دِمِكِّة دِمِيد مِمِه لِ إِكْ إِ: إِكْ إِ لِ إِلَّا بِلِمِدِ:
مِفِيِّد مِيْمِدْ لِحِلِمْلا دِمِمِد: دِيْحِلَه كِمَّد مِكْ
هِمْحِمِد: مِكِد إِكْ إِ لِ إِلَّا بِ مَّة: دِمِكِّة دِمِيد (مِحِمْلا
كْ أَحِدَّة: إِكْ إِ لِ إِلَّا[1]. مِيْحِد دِمِكِحِد إِلَّا
لِمِحِدِد: إِمْدْ لِدَوَهَّة دِمِمِد: دِلِ وَّلِ هَدَّة:
حِلِ أَحِدِبْ. بِمِ هِكِتَّة: دِكْ أَلِيْ دِمِحِيد. وَّحِ أَ وَ
وَدَّة: بِحِدَّة لِهِحِهَّوه قَهِدَّة وَهِ وَّة قَهِدْدَحِهَّة:
دِمِكِّة دِمِيد مِمِه فِدِبِّة دِلِ. وهِ مِ إِوَّة فِدِوَّة
إِمِكِمِكِّة مِمِدَّة: وهِحِدِّة دِلِ. وهِ مِ إِوَّة فِدِوَّة
دِحِلَّة بِلِ هَدَّ مِدَوَهِدِبِ وَّة دِلِ مِمِ: هِلِدِّة
دِهِمْدِة دِسَّوه وِلِ وَيْحِدْ لِ: دِيْمَة لِ مِ دِيْمِ لِحِدَّة
هَدِّة: وِلِ مِحِدِ إِمَة لِمِمِّة وِلِمِدِّد مِقَّ دِسَّمِّة:
إِفِيِّة دِحِلِّة: وهِهِك بِ هَدَّ[2]: وِسَدَّة هِمِقِحِلِّة.
إِكْ إِمَة مِ إِمِحِدِ مِ مِوِمِ مِ مِهِسَّدِّة: وِلِ هَدِّة

(1) مِيْ لِ أَحِدِ. إِكْ إِلَّا دِلِمِ B[d]. (سو قدهمه حه. حد.)
(2) Sic ubique B[d]. بِحِدْ

(1) Sic. (4) دهدَه) Sic

וְאִם נָתוֹן יִתֵּן בְּמִקְצָת הַיּוֹם: וְלֹא יִהְיֶה לוֹ לְהַשְׁלִים אֶת הַיּוֹם כֻּלּוֹ. וְאִם לֹא נָתַן כְּלוּם בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן וְנָתַן בַּשֵּׁנִי שְׁנֵי יָמִים הֲרֵי זֶה נוֹתֵן בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי שְׁלֹשָׁה יָמִים. וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְאִם נָתַן בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלֹא נָתַן בַּשֵּׁנִי כְּלוּם הֲרֵי זֶה נוֹתֵן בַּשְּׁלִישִׁי שְׁלֹשָׁה יָמִים: וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְאִם נָתַן בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלֹא נָתַן בַּשֵּׁנִי וְלֹא בַּשְּׁלִישִׁי כְּלוּם הֲרֵי זֶה נוֹתֵן בָּרְבִיעִי שְׁלֹשָׁה יָמִים: וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְאִם נָתַן בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלֹא נָתַן בַּשֵּׁנִי וְלֹא בַּשְּׁלִישִׁי וְלֹא בָּרְבִיעִי כְּלוּם הֲרֵי זֶה נוֹתֵן בַּחֲמִישִׁי שְׁלֹשָׁה יָמִים: וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְאִם נָתַן בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלֹא נָתַן בַּשֵּׁנִי וְלֹא בַּשְּׁלִישִׁי וְלֹא בָּרְבִיעִי וְלֹא בַּחֲמִישִׁי כְּלוּם הֲרֵי זֶה נוֹתֵן בַּשִּׁשִּׁי שְׁלֹשָׁה יָמִים: וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְאִם נָתַן בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלֹא נָתַן בַּשֵּׁנִי וְלֹא בַּשְּׁלִישִׁי וְלֹא בָּרְבִיעִי וְלֹא בַּחֲמִישִׁי וְלֹא בַּשִּׁשִּׁי כְּלוּם הֲרֵי זֶה נוֹתֵן בַּשְּׁבִיעִי שְׁלֹשָׁה יָמִים: וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְאִם נָתַן בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלֹא נָתַן בַּשֵּׁנִי וְלֹא בַּשְּׁלִישִׁי וְלֹא בָּרְבִיעִי וְלֹא בַּחֲמִישִׁי וְלֹא בַּשִּׁשִּׁי וְלֹא בַּשְּׁבִיעִי כְּלוּם הֲרֵי זֶה נוֹתֵן בַּשְּׁמִינִי שְׁלֹשָׁה יָמִים: וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְאִם נָתַן בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלֹא נָתַן בַּשֵּׁנִי וְלֹא בַּשְּׁלִישִׁי וְלֹא בָּרְבִיעִי וְלֹא בַּחֲמִישִׁי וְלֹא בַּשִּׁשִּׁי וְלֹא בַּשְּׁבִיעִי וְלֹא בַּשְּׁמִינִי כְּלוּם הֲרֵי זֶה נוֹתֵן בַּתְּשִׁיעִי שְׁלֹשָׁה יָמִים: וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְאִם נָתַן בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלֹא נָתַן בַּשֵּׁנִי וְלֹא בַּשְּׁלִישִׁי וְלֹא בָּרְבִיעִי וְלֹא בַּחֲמִישִׁי וְלֹא בַּשִּׁשִּׁי וְלֹא בַּשְּׁבִיעִי וְלֹא בַּשְּׁמִינִי וְלֹא בַּתְּשִׁיעִי כְּלוּם הֲרֵי זֶה נוֹתֵן בָּעֲשִׂירִי שְׁלֹשָׁה יָמִים: וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְאִם נָתַן בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלֹא נָתַן בַּשֵּׁנִי וְלֹא בַּשְּׁלִישִׁי וְלֹא בָּרְבִיעִי וְלֹא בַּחֲמִישִׁי וְלֹא בַּשִּׁשִּׁי וְלֹא בַּשְּׁבִיעִי וְלֹא בַּשְּׁמִינִי וְלֹא בַּתְּשִׁיעִי וְלֹא בָּעֲשִׂירִי כְּלוּם הֲרֵי זֶה נוֹתֵן בְּאַחַד עָשָׂר שְׁלֹשָׁה יָמִים: וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְאִם נָתַן בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלֹא נָתַן בַּשֵּׁנִי וְלֹא בַּשְּׁלִישִׁי וְלֹא בָּרְבִיעִי וְלֹא בַּחֲמִישִׁי וְלֹא בַּשִּׁשִּׁי וְלֹא בַּשְּׁבִיעִי וְלֹא בַּשְּׁמִינִי וְלֹא בַּתְּשִׁיעִי וְלֹא בָּעֲשִׂירִי וְלֹא בְּאַחַד עָשָׂר כְּלוּם הֲרֵי זֶה נוֹתֵן בִּשְׁנֵים עָשָׂר שְׁלֹשָׁה יָמִים: וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְאִם נָתַן בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלֹא נָתַן בַּשֵּׁנִי וְלֹא בַּשְּׁלִישִׁי וְלֹא בָּרְבִיעִי וְלֹא בַּחֲמִישִׁי וְלֹא בַּשִּׁשִּׁי וְלֹא בַּשְּׁבִיעִי וְלֹא בַּשְּׁמִינִי וְלֹא בַּתְּשִׁיעִי וְלֹא בָּעֲשִׂירִי וְלֹא בְּאַחַד עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁנֵים עָשָׂר כְּלוּם הֲרֵי זֶה נוֹתֵן בִּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר שְׁלֹשָׁה יָמִים: וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְאִם נָתַן בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלֹא נָתַן בַּשֵּׁנִי וְלֹא בַּשְּׁלִישִׁי וְלֹא בָּרְבִיעִי וְלֹא בַּחֲמִישִׁי וְלֹא בַּשִּׁשִּׁי וְלֹא בַּשְּׁבִיעִי וְלֹא בַּשְּׁמִינִי וְלֹא בַּתְּשִׁיעִי וְלֹא בָּעֲשִׂירִי וְלֹא בְּאַחַד עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁנֵים עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר כְּלוּם הֲרֵי זֶה נוֹתֵן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר שְׁלֹשָׁה יָמִים: וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְאִם נָתַן בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלֹא נָתַן בַּשֵּׁנִי וְלֹא בַּשְּׁלִישִׁי וְלֹא בָּרְבִיעִי וְלֹא בַּחֲמִישִׁי וְלֹא בַּשִּׁשִּׁי וְלֹא בַּשְּׁבִיעִי וְלֹא בַּשְּׁמִינִי וְלֹא בַּתְּשִׁיעִי וְלֹא בָּעֲשִׂירִי וְלֹא בְּאַחַד עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁנֵים עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר וְלֹא בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר כְּלוּם הֲרֵי זֶה נוֹתֵן בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר שְׁלֹשָׁה יָמִים: וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְאִם נָתַן בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלֹא נָתַן בַּשֵּׁנִי וְלֹא בַּשְּׁלִישִׁי וְלֹא בָּרְבִיעִי וְלֹא בַּחֲמִישִׁי וְלֹא בַּשִּׁשִּׁי וְלֹא בַּשְּׁבִיעִי וְלֹא בַּשְּׁמִינִי וְלֹא בַּתְּשִׁיעִי וְלֹא בָּעֲשִׂירִי וְלֹא בְּאַחַד עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁנֵים עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר וְלֹא בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר וְלֹא בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר כְּלוּם הֲרֵי זֶה נוֹתֵן בְּשִׁשָּׁה עָשָׂר שְׁלֹשָׁה יָמִים: וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְאִם נָתַן בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלֹא נָתַן בַּשֵּׁנִי וְלֹא בַּשְּׁלִישִׁי וְלֹא בָּרְבִיעִי וְלֹא בַּחֲמִישִׁי וְלֹא בַּשִּׁשִּׁי וְלֹא בַּשְּׁבִיעִי וְלֹא בַּשְּׁמִינִי וְלֹא בַּתְּשִׁיעִי וְלֹא בָּעֲשִׂירִי וְלֹא בְּאַחַד עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁנֵים עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר וְלֹא בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר וְלֹא בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר וְלֹא בְּשִׁשָּׁה עָשָׂר כְּלוּם הֲרֵי זֶה נוֹתֵן בְּשִׁבְעָה עָשָׂר שְׁלֹשָׁה יָמִים: וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְאִם נָתַן בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלֹא נָתַן בַּשֵּׁנִי וְלֹא בַּשְּׁלִישִׁי וְלֹא בָּרְבִיעִי וְלֹא בַּחֲמִישִׁי וְלֹא בַּשִּׁשִּׁי וְלֹא בַּשְּׁבִיעִי וְלֹא בַּשְּׁמִינִי וְלֹא בַּתְּשִׁיעִי וְלֹא בָּעֲשִׂירִי וְלֹא בְּאַחַד עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁנֵים עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר וְלֹא בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר וְלֹא בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר וְלֹא בְּשִׁשָּׁה עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁבָעָה עָשָׂר כְּלוּם הֲרֵי זֶה נוֹתֵן בִּשְׁמוֹנָה עָשָׂר שְׁלֹשָׁה יָמִים: וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְאִם נָתַן בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלֹא נָתַן בַּשֵּׁנִי וְלֹא בַּשְּׁלִישִׁי וְלֹא בָּרְבִיעִי וְלֹא בַּחֲמִישִׁי וְלֹא בַּשִּׁשִּׁי וְלֹא בַּשְּׁבִיעִי וְלֹא בַּשְּׁמִינִי וְלֹא בַּתְּשִׁיעִי וְלֹא בָּעֲשִׂירִי וְלֹא בְּאַחַד עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁנֵים עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר וְלֹא בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר וְלֹא בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר וְלֹא בְּשִׁשָּׁה עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁבָעָה עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁמוֹנָה עָשָׂר כְּלוּם הֲרֵי זֶה נוֹתֵן בְּתִשְׁעָה עָשָׂר שְׁלֹשָׁה יָמִים: וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְאִם נָתַן בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלֹא נָתַן בַּשֵּׁנִי וְלֹא בַּשְּׁלִישִׁי וְלֹא בָּרְבִיעִי וְלֹא בַּחֲמִישִׁי וְלֹא בַּשִּׁשִּׁי וְלֹא בַּשְּׁבִיעִי וְלֹא בַּשְּׁמִינִי וְלֹא בַּתְּשִׁיעִי וְלֹא בָּעֲשִׂירִי וְלֹא בְּאַחַד עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁנֵים עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר וְלֹא בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר וְלֹא בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר וְלֹא בְּשִׁשָּׁה עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁבָעָה עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁמוֹנָה עָשָׂר וְלֹא בְּתִשְׁעָה עָשָׂר כְּלוּם הֲרֵי זֶה נוֹתֵן בְּעֶשְׂרִים שְׁלֹשָׁה יָמִים: וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְאִם נָתַן בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלֹא נָתַן בַּשֵּׁנִי וְלֹא בַּשְּׁלִישִׁי וְלֹא בָּרְבִיעִי וְלֹא בַּחֲמִישִׁי וְלֹא בַּשִּׁשִּׁי וְלֹא בַּשְּׁבִיעִי וְלֹא בַּשְּׁמִינִי וְלֹא בַּתְּשִׁיעִי וְלֹא בָּעֲשִׂירִי וְלֹא בְּאַחַד עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁנֵים עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר וְלֹא בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר וְלֹא בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר וְלֹא בְּשִׁשָּׁה עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁבָעָה עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁמוֹנָה עָשָׂר וְלֹא בְּתִשְׁעָה עָשָׂר וְלֹא בְּעֶשְׂרִים כְּלוּם הֲרֵי זֶה נוֹתֵן בְּאֶחָד וְעֶשְׂרִים שְׁלֹשָׁה יָמִים: וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְאִם נָתַן בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלֹא נָתַן בַּשֵּׁנִי וְלֹא בַּשְּׁלִישִׁי וְלֹא בָּרְבִיעִי וְלֹא בַּחֲמִישִׁי וְלֹא בַּשִּׁשִּׁי וְלֹא בַּשְּׁבִיעִי וְלֹא בַּשְּׁמִינִי וְלֹא בַּתְּשִׁיעִי וְלֹא בָּעֲשִׂירִי וְלֹא בְּאַחַד עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁנֵים עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר וְלֹא בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר וְלֹא בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר וְלֹא בְּשִׁשָּׁה עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁבָעָה עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁמוֹנָה עָשָׂר וְלֹא בְּתִשְׁעָה עָשָׂר וְלֹא בְּעֶשְׂרִים וְלֹא בְּאֶחָד וְעֶשְׂרִים כְּלוּם הֲרֵי זֶה נוֹתֵן בִּשְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים שְׁלֹשָׁה יָמִים: וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְאִם נָתַן בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלֹא נָתַן בַּשֵּׁנִי וְלֹא בַּשְּׁלִישִׁי וְלֹא בָּרְבִיעִי וְלֹא בַּחֲמִישִׁי וְלֹא בַּשִּׁשִּׁי וְלֹא בַּשְּׁבִיעִי וְלֹא בַּשְּׁמִינִי וְלֹא בַּתְּשִׁיעִי וְלֹא בָּעֲשִׂירִי וְלֹא בְּאַחַד עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁנֵים עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר וְלֹא בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר וְלֹא בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר וְלֹא בְּשִׁשָּׁה עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁבָעָה עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁמוֹנָה עָשָׂר וְלֹא בְּתִשְׁעָה עָשָׂר וְלֹא בְּעֶשְׂרִים וְלֹא בְּאֶחָד וְעֶשְׂרִים וְלֹא בִּשְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים כְּלוּם הֲרֵי זֶה נוֹתֵן בִּשְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים שְׁלֹשָׁה יָמִים: וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְאִם נָתַן בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלֹא נָתַן בַּשֵּׁנִי וְלֹא בַּשְּׁלִישִׁי וְלֹא בָּרְבִיעִי וְלֹא בַּחֲמִישִׁי וְלֹא בַּשִּׁשִּׁי וְלֹא בַּשְּׁבִיעִי וְלֹא בַּשְּׁמִינִי וְלֹא בַּתְּשִׁיעִי וְלֹא בָּעֲשִׂירִי וְלֹא בְּאַחַד עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁנֵים עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר וְלֹא בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר וְלֹא בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר וְלֹא בְּשִׁשָּׁה עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁבָעָה עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁמוֹנָה עָשָׂר וְלֹא בְּתִשְׁעָה עָשָׂר וְלֹא בְּעֶשְׂרִים וְלֹא בְּאֶחָד וְעֶשְׂרִים וְלֹא בִּשְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים וְלֹא בִּשְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים כְּלוּם הֲרֵי זֶה נוֹתֵן בְּאַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים שְׁלֹשָׁה יָמִים: וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְאִם נָתַן בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלֹא נָתַן בַּשֵּׁנִי וְלֹא בַּשְּׁלִישִׁי וְלֹא בָּרְבִיעִי וְלֹא בַּחֲמִישִׁי וְלֹא בַּשִּׁשִּׁי וְלֹא בַּשְּׁבִיעִי וְלֹא בַּשְּׁמִינִי וְלֹא בַּתְּשִׁיעִי וְלֹא בָּעֲשִׂירִי וְלֹא בְּאַחַד עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁנֵים עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר וְלֹא בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר וְלֹא בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר וְלֹא בְּשִׁשָּׁה עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁבָעָה עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁמוֹנָה עָשָׂר וְלֹא בְּתִשְׁעָה עָשָׂר וְלֹא בְּעֶשְׂרִים וְלֹא בְּאֶחָד וְעֶשְׂרִים וְלֹא בִּשְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים וְלֹא בִּשְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים וְלֹא בְּאַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים כְּלוּם הֲרֵי זֶה נוֹתֵן בְּחָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים שְׁלֹשָׁה יָמִים: וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְאִם נָתַן בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלֹא נָתַן בַּשֵּׁנִי וְלֹא בַּשְּׁלִישִׁי וְלֹא בָּרְבִיעִי וְלֹא בַּחֲמִישִׁי וְלֹא בַּשִּׁשִּׁי וְלֹא בַּשְּׁבִיעִי וְלֹא בַּשְּׁמִינִי וְלֹא בַּתְּשִׁיעִי וְלֹא בָּעֲשִׂירִי וְלֹא בְּאַחַד עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁנֵים עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר וְלֹא בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר וְלֹא בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר וְלֹא בְּשִׁשָּׁה עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁבָעָה עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁמוֹנָה עָשָׂר וְלֹא בְּתִשְׁעָה עָשָׂר וְלֹא בְּעֶשְׂרִים וְלֹא בְּאֶחָד וְעֶשְׂרִים וְלֹא בִּשְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים וְלֹא בִּשְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים וְלֹא בְּאַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים וְלֹא בְּחָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים כְּלוּם הֲרֵי זֶה נוֹתֵן בְּשִׁשָּׁה וְעֶשְׂרִים שְׁלֹשָׁה יָמִים: וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְאִם נָתַן בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלֹא נָתַן בַּשֵּׁנִי וְלֹא בַּשְּׁלִישִׁי וְלֹא בָּרְבִיעִי וְלֹא בַּחֲמִישִׁי וְלֹא בַּשִּׁשִּׁי וְלֹא בַּשְּׁבִיעִי וְלֹא בַּשְּׁמִינִי וְלֹא בַּתְּשִׁיעִי וְלֹא בָּעֲשִׂירִי וְלֹא בְּאַחַד עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁנֵים עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר וְלֹא בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר וְלֹא בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר וְלֹא בְּשִׁשָּׁה עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁבָעָה עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁמוֹנָה עָשָׂר וְלֹא בְּתִשְׁעָה עָשָׂר וְלֹא בְּעֶשְׂרִים וְלֹא בְּאֶחָד וְעֶשְׂרִים וְלֹא בִּשְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים וְלֹא בִּשְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים וְלֹא בְּאַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים וְלֹא בְּחָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים וְלֹא בְּשִׁשָּׁה וְעֶשְׂרִים כְּלוּם הֲרֵי זֶה נוֹתֵן בְּשִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים שְׁלֹשָׁה יָמִים: וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְאִם נָתַן בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלֹא נָתַן בַּשֵּׁנִי וְלֹא בַּשְּׁלִישִׁי וְלֹא בָּרְבִיעִי וְלֹא בַּחֲמִישִׁי וְלֹא בַּשִּׁשִּׁי וְלֹא בַּשְּׁבִיעִי וְלֹא בַּשְּׁמִינִי וְלֹא בַּתְּשִׁיעִי וְלֹא בָּעֲשִׂירִי וְלֹא בְּאַחַד עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁנֵים עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר וְלֹא בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר וְלֹא בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר וְלֹא בְּשִׁשָּׁה עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁבָעָה עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁמוֹנָה עָשָׂר וְלֹא בְּתִשְׁעָה עָשָׂר וְלֹא בְּעֶשְׂרִים וְלֹא בְּאֶחָד וְעֶשְׂרִים וְלֹא בִּשְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים וְלֹא בִּשְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים וְלֹא בְּאַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים וְלֹא בְּחָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים וְלֹא בְּשִׁשָּׁה וְעֶשְׂרִים וְלֹא בִּשְׁבָעָה וְעֶשְׂרִים כְּלוּם הֲרֵי זֶה נוֹתֵן בִּשְׁמוֹנָה וְעֶשְׂרִים שְׁלֹשָׁה יָמִים: וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְאִם נָתַן בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלֹא נָתַן בַּשֵּׁנִי וְלֹא בַּשְּׁלִישִׁי וְלֹא בָּרְבִיעִי וְלֹא בַּחֲמִישִׁי וְלֹא בַּשִּׁשִּׁי וְלֹא בַּשְּׁבִיעִי וְלֹא בַּשְּׁמִינִי וְלֹא בַּתְּשִׁיעִי וְלֹא בָּעֲשִׂירִי וְלֹא בְּאַחַד עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁנֵים עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר וְלֹא בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר וְלֹא בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר וְלֹא בְּשִׁשָּׁה עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁבָעָה עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁמוֹנָה עָשָׂר וְלֹא בְּתִשְׁעָה עָשָׂר וְלֹא בְּעֶשְׂרִים וְלֹא בְּאֶחָד וְעֶשְׂרִים וְלֹא בִּשְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים וְלֹא בִּשְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים וְלֹא בְּאַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים וְלֹא בְּחָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים וְלֹא בְּשִׁשָּׁה וְעֶשְׂרִים וְלֹא בִּשְׁבָעָה וְעֶשְׂרִים וְלֹא בִּשְׁמוֹנָה וְעֶשְׂרִים כְּלוּם הֲרֵי זֶה נוֹתֵן בְּתִשְׁעָה וְעֶשְׂרִים שְׁלֹשָׁה יָמִים: וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְאִם נָתַן בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלֹא נָתַן בַּשֵּׁנִי וְלֹא בַּשְּׁלִישִׁי וְלֹא בָּרְבִיעִי וְלֹא בַּחֲמִישִׁי וְלֹא בַּשִּׁשִּׁי וְלֹא בַּשְּׁבִיעִי וְלֹא בַּשְּׁמִינִי וְלֹא בַּתְּשִׁיעִי וְלֹא בָּעֲשִׂירִי וְלֹא בְּאַחַד עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁנֵים עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר וְלֹא בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר וְלֹא בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר וְלֹא בְּשִׁשָּׁה עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁבָעָה עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁמוֹנָה עָשָׂר וְלֹא בְּתִשְׁעָה עָשָׂר וְלֹא בְּעֶשְׂרִים וְלֹא בְּאֶחָד וְעֶשְׂרִים וְלֹא בִּשְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים וְלֹא בִּשְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים וְלֹא בְּאַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים וְלֹא בְּחָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים וְלֹא בְּשִׁשָּׁה וְעֶשְׂרִים וְלֹא בִּשְׁבָעָה וְעֶשְׂרִים וְלֹא בִּשְׁמוֹנָה וְעֶשְׂרִים וְלֹא בְּתִשְׁעָה וְעֶשְׂרִים כְּלוּם הֲרֵי זֶה נוֹתֵן בִּשְׁלֹשִׁים שְׁלֹשָׁה יָמִים: וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְאִם נָתַן בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלֹא נָתַן בַּשֵּׁנִי וְלֹא בַּשְּׁלִישִׁי וְלֹא בָּרְבִיעִי וְלֹא בַּחֲמִישִׁי וְלֹא בַּשִּׁשִּׁי וְלֹא בַּשְּׁבִיעִי וְלֹא בַּשְּׁמִינִי וְלֹא בַּתְּשִׁיעִי וְלֹא בָּעֲשִׂירִי וְלֹא בְּאַחַד עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁנֵים עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר וְלֹא בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר וְלֹא בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר וְלֹא בְּשִׁשָּׁה עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁבָעָה עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁמוֹנָה עָשָׂר וְלֹא בְּתִשְׁעָה עָשָׂר וְלֹא בְּעֶשְׂרִים וְלֹא בְּאֶחָד וְעֶשְׂרִים וְלֹא בִּשְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים וְלֹא בִּשְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים וְלֹא בְּאַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים וְלֹא בְּחָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים וְלֹא בְּשִׁשָּׁה וְעֶשְׂרִים וְלֹא בִּשְׁבָעָה וְעֶשְׂרִים וְלֹא בִּשְׁמוֹנָה וְעֶשְׂרִים וְלֹא בְּתִשְׁעָה וְעֶשְׂרִים וְלֹא בִּשְׁלֹשִׁים כְּלוּם הֲרֵי זֶה נוֹתֵן בְּאֶחָד וּשְׁלֹשִׁים שְׁלֹשָׁה יָמִים: וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְאִם נָתַן בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלֹא נָתַן בַּשֵּׁנִי וְלֹא בַּשְּׁלִישִׁי וְלֹא בָּרְבִיעִי וְלֹא בַּחֲמִישִׁי וְלֹא בַּשִּׁשִּׁי וְלֹא בַּשְּׁבִיעִי וְלֹא בַּשְּׁמִינִי וְלֹא בַּתְּשִׁיעִי וְלֹא בָּעֲשִׂירִי וְלֹא בְּאַחַד עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁנֵים עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר וְלֹא בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר וְלֹא בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר וְלֹא בְּשִׁשָּׁה עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁבָעָה עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁמוֹנָה עָשָׂר וְלֹא בְּתִשְׁעָה עָשָׂר וְלֹא בְּעֶשְׂרִים וְלֹא בְּאֶחָד וְעֶשְׂרִים וְלֹא בִּשְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים וְלֹא בִּשְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים וְלֹא בְּאַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים וְלֹא בְּחָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים וְלֹא בְּשִׁשָּׁה וְעֶשְׂרִים וְלֹא בִּשְׁבָעָה וְעֶשְׂרִים וְלֹא בִּשְׁמוֹנָה וְעֶשְׂרִים וְלֹא בְּתִשְׁעָה וְעֶשְׂרִים וְלֹא בִּשְׁלֹשִׁים וְלֹא בְּאֶחָד וּשְׁלֹשִׁים כְּלוּם הֲרֵי זֶה נוֹתֵן בִּשְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים שְׁלֹשָׁה יָמִים: וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְאִם נָתַן בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלֹא נָתַן בַּשֵּׁנִי וְלֹא בַּשְּׁלִישִׁי וְלֹא בָּרְבִיעִי וְלֹא בַּחֲמִישִׁי וְלֹא בַּשִּׁשִּׁי וְלֹא בַּשְּׁבִיעִי וְלֹא בַּשְּׁמִינִי וְלֹא בַּתְּשִׁיעִי וְלֹא בָּעֲשִׂירִי וְלֹא בְּאַחַד עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁנֵים עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר וְלֹא בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר וְלֹא בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר וְלֹא בְּשִׁשָּׁה עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁבָעָה עָשָׂר וְלֹא בִּשְׁמוֹנָה עָשָׂר וְלֹא בְּתִשְׁעָה עָשָׂר וְלֹא בְּעֶשְׂרִים וְלֹא בְּאֶחָד וְעֶשְׂרִים וְלֹא בִּשְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים וְלֹא בִּשְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים וְלֹא בְּאַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים וְלֹא בְּחָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים וְלֹא בְּשִׁשָּׁה וְעֶשְׂרִים וְלֹא בִּשְׁבָעָה וְעֶשְׂרִים וְלֹא בִּשְׁמוֹנָה וְעֶשְׂרִים וְלֹא בְּתִשְׁעָה וְעֶשְׂרִים וְלֹא בִּשְׁלֹשִׁים וְלֹא בְּאֶחָד וּשְׁלֹשִׁים וְלֹא בִּשְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים כְּלוּם הֲרֵי זֶה נוֹתֵן בִּשְׁלֹשָׁה וּשְׁלֹשִׁים שְׁלֹשָׁה יָמִים: וְכֵן בְּ

198 حِفْظُ دِيْنِ دِيْنِ دِيْنِ

ברזל שמצניעין אותו עמהן ואין מוכרין אותו לנכרי: ר' יהודה אומר: מוכרין אותו לנכרי שאינו מומחה לו: גמ' מנין שמוכרין אותו לנכרי שאינו מומחה לו: שנאמר ולא יחרישו עוד כל העם ללכת איש לחרבו ולמעדרו: ר' יוסי אומר: לא נאמר אלא לחרבו ולמעדרו: אלא מה אם חרב שאין מוכרין אותו לנכרי שאינו מומחה לו מוכרין אותו לנכרי שהוא מומחה לו מעדר שמוכרין אותו לנכרי שאינו מומחה לו אינו דין שמוכרין אותו לנכרי שהוא מומחה לו: ת"ל ולמעדרו. הרי הוא אומר ואם לא תשמעו לי ללכת עמי בקרי והלכתי עמכם בקרי: ומה ת"ל ולמעדרו. לפי שנאמר ולא יחרישו עוד כל העם ללכת איש לחרבו ולמעדרו: יכול אף לחרבו ולמעדרו: ת"ל ולא יחרישו עוד כל העם ללכת איש לחרבו ולמעדרו: הא כיצד. לחרבו ולמעדרו: אין לי אלא חרב ומעדר שאר כלי זיין מנין ת"ל

ཤིན་ཏུ་ཡངས་པ་སྟེ། ཤིན་ཏུ་ཡངས་པ་ནི་ཇི་སྲིད་ཀྱི་བར་དུ་ཡོད་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཉིད་དོ། ཤིན་ཏུ་རྒྱས་པ་ནི་ཡོན་ཏན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཉིད་དོ། ཤིན་ཏུ་ཟབ་པ་ནི་ཡོན་ཏན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཉིད་དོ། ཤིན་ཏུ་རྒྱ་ཆེ་བ་ནི་ཡོན་ཏན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཉིད་དོ། ཤིན་ཏུ་ཟབ་ཅིང་རྒྱ་ཆེ་བ་ནི་ཡོན་ཏན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཉིད་དོ། ཤིན་ཏུ་ཡངས་ཤིང་རྒྱས་པ་ནི་ཡོན་ཏན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཉིད་དོ། ཤིན་ཏུ་ཡངས་ཤིང་ཟབ་པ་ནི་ཡོན་ཏན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཉིད་དོ། ཤིན་ཏུ་རྒྱས་ཤིང་ཟབ་པ་ནི་ཡོན་ཏན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཉིད་དོ། ཤིན་ཏུ་ཡངས་ཤིང་རྒྱས་ཤིང་ཟབ་པ་ནི་ཡོན་ཏན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཉིད་དོ། ཤིན་ཏུ་ཡངས་ཤིང་རྒྱས་ཤིང་ཟབ་ཅིང་རྒྱ་ཆེ་བ

ܡܐܡܪ ܕܡܪܝ ܐܒܗܕܡ.

ܒܝܬ ܡܕܡܢܝ.

ܐܡܪ ܠܝ ܐܒܗܕܡ ܕܐܡܪ ܠܝ ܐܠܗܐ ܕܒܪ ܐܢܫ ܐܢܐ ܗܘܝܬ ܠܟ ܠܐ ܐܠܗ ܐܚܪ ܠܥܠ ܡܢܝ ܘܠܐ ܬܗܘܐ ܠܟ ܐܠܗ ܐܚܪ ܐܠܐ ܐܢܐ ܗܘ ܕܐܦ ܐܢܐ ܐܦ ܐܢܐ ܐܦ ܐܢܐ ܗܘ ܕ